

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 36

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 22 de maig del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Jurament o promesa de la nova diputada Sra. Margalida Font i Aguiló. 1627

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 3732/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (IV). 1627

2) RGE núm. 3719/12, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per difondre el patrimoni cultural del Museu de Mallorca. 1628

3) RGE núm. 3730/12, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (II). 1629

4) RGE núm. 3733/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (V). 1630

5) RGE núm. 3724/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bonificació de les quotes de treballadors fixos discontinus. 1631

-
- 6) RGE núm. 3720/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a certamen internacional Maremostra. 1631
- 7) RGE núm. 3728/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a acomiadaments de persones amb discapacitats. 1632
- 8) RGE núm. 3717/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a al·legacions a la Llei de turisme balear. 1633
- 9) RGE núm. 3718/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons de competitivitat de l'any 2011. 1634
- 10) RGE núm. 3731/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (III). 1635
- 11) RGE núm. 3722/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prevenció d'incendis. 1636
- 12) RGE núm. 3809/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de noves infraestructures hídriques. 1637
- 13) RGE núm. 3729/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (I). 1638
- 14) RGE núm. 3725/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis operatius al GEIBSAU. 1639
- 15) RGE núm. 3721/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforestació de zones incendiades. 1640
- 16) RGE núm. 3726/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de servei públic de la línia Menorca-Madrid. 1641
- 17) RGE núm. 3727/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a declaracions de béns patrimonials. 1642
- 18) RGE núm. 3734/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (VI). 1643
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2549/12**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'inversions. 1644
- III. MOCIÓ RGE núm. 3612/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de polítiques actives d'ocupació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2784/12. 1649
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 3787/11**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a central de contractació. 1655
- 2) RGE núm. 335/12**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a béns immobles de titularitat pública. 1661
-

Jurament o promesa de la nova diputada Sra. Margalida Font i Aguiló.

EL SR. PRESIDENT:

Abans de començar el debat procedeix que la nova diputada, Sra. Margalida Font i Aguiló, presti la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la renúncia al càrrec del Sr. Jaume Ferrer i Ribas, d'acord amb l'establert a l'article 8.1.3r del Reglament de la cambra.

Passam doncs al jurament o la promesa de la nova diputada. Sra. Diputada, si és tan amable.

Jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputada del Parlament de les Illes Balears amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sí, promet.

EL SR. PRESIDENT:

Benvinguda, pot ocupar el seu escó, enhorabona.

(Aplaudiments)

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3732/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (IV).

Primera pregunta, RGE núm. 3732/12, relativa a retrocessos durant el darrer any, que formula el Sr. Jaume Carbonero i Malberti del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, com valora els retrocessos que en matèria de protecció de territori s'han produït des que governen?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, Sr. Carbonero, crec que planteja una pregunta partint d'una hipòtesi falsa, totalment falsa, vostè sap perfectament que no només no hi ha hagut cap retrocés en matèria de protecció del territori, sinó que hem encetat un procés de racionalització de la

normativa territorial que ha de revertir en una millor gestió del sòl, en especial del sòl rústic.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Company. Vostès defineixen la seguretat jurídica a la definició de totes les actuacions que fan, com autoritzar tots aquells projectes que compleixin la llei, però el que han fet és canviar les lleis per poder aprovar determinats projectes.

Al primer ple d'aquesta legislatura vostè ja es va estrenar amb un decret llei per desregular la Llei 10/2010 i ampliar els terminis d'exoneració d'execució de clavegueram a les urbanitzacions d'habitatges unifamiliars en un clar retrocés de la protecció dels nostres aqüífers.

Després vengué el Decret Llei 2/2012 que està vigent i amb el qual, darrera la bandera de la seguretat jurídica i la sostenibilitat, s'ha produït una àmplia desregulació recuperant urbanitzacions protegides i parcel·lacions il·legals, exonerant del còmput del sostre de creixement definit per les directrius de l'ordenació territorial i els plans territorials a les operacions de transformació urbanística i dispensant els assentaments en medi rural dels (...) de serveis. Es modifiquen amb aquest decret llei a més aspectes bàsics de nou lleis.

Mentrestant han anat qualificant un seguit de projectes urbanístics com d'interès autonòmics, tots tenen problemes, incompliment dels plans territorials, infraccions urbanístiques, fiscalia de medi ambient..., fins arribar a la situació surrealista de La Marina de Magaluf que després d'haver estat d'interès autonòmic vostès mateixos sense voler la paralitzen aprovant el Decret Llei 2/2012. Tot un exemple de rigor i de seguretat jurídica.

Per cert, conseller, no havíem de fer un pacte pel territori? En aquest pas ni pacte ni protecció del territori, tot el contrari, una llei darrera una altra desenvolupistes, desreguladores i privatistes, això sí, autistes, sense el més mínim diàleg. Per tant, no bravegin de pacte ni de consens. Vostès practiquen tot el contrari.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Carbonero, ara quan l'escoltava he pensat en quan érem al·lots i el veig a vostè pujant a l'autobús i cantant allò de *por el mar corren las liebres, por el monte las sardinas* i això enllaça amb *que vamos a contar mentiras, tralalá...*

(Alguns aplaudiments)

Per tant, miri, no basta repetir que *por el mar corren las liebres* perquè no hi corren, li ho puc assegurar, jo n'he encalçades moltes i van pel rostoll i les sardines pel rostoll no hi han anat mai.

Nosaltres no hem desprotegit res, Sr. Carbonero, res, ho poden repetir i tornar repetir, res que no fos urbà. Res que no fos urbà, el problema ve de quan vostès varen protegir coses que no són dignes de protegir, varen protegir carrers, faroles, clavegueram, etc. És clar, tornar això al seu lloc és una cosa que és lògica, només lògica i a més, estic segur que estam molt a prop en aquest assumpte.

Miri, de començar a parlar pel territori, jo li vaig dir que començàvem nosaltres sortint d'una llei que s'aprovarà pràcticament ara, en pocs dies, i entram a allò que serà la llei del sòl. Hem tengut oportunitat de parlar ja en altres assumptes, ens hem assegut una sèrie de vegades, vostè i jo, fins i tot amb la Sra. Armengol. Ens hem assegut una sèrie de vegades, per un tema, d'acord, tengui confiança!, ens asseurem més, una altra cosa és que ens entenguem o fins on puguem arribar, però ens asseurem més.

Li torn dir, escolti, hem de ser seriosos, aquesta darrera legislatura es va banalitzar el concepte de sòl rústic protegit perquè fins i tot vostès varen arribar a dir que una finca de protecció oficial era ANEI, una finca de pisos de protecció oficial es va transformar en ANEI. El que m'estranya és que al Parc de la Mar, inclosa la Seu, no l'hi declarassin també. És que arriba un moment en què, si entram a banalitzar aquells assumptes, no em pot acusar després a tornar a allò que és la realitat i el seny, determinades coses.

Protegir el sòl rústic, sense cap dubte i el sòl rústic protegit que és digne de ser-ho, ho continuarà sent, no es preocupi.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 3719/12, de l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres i Cabañero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per difondre el patrimoni cultural del Museu de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm.3719/12, relativa a mesures per difondre el patrimoni cultural del Museu de Mallorca que formula la Sra. Carolina Torres i Cabañero del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats, el passat 18 de maig se celebrà el Dia Internacional dels Museus amb el lema "Museus en un món canviant. Nous reptes, noves inspiracions" i la veritat és que, Sr. Conseller, vostè té tot un repte com a gestor de l'àrea de Cultura.

Vivim en un món que ha canviat no només per la presència de noves tecnologies o per la situació econòmica que viu avui la nostra comunitat, la qual cosa implica un canvi de mentalitat perquè hem d'optimitzar els recursos de què disposem i cercar fórmules per dur endavant els projectes culturals i sobretot prioritzar.

Avui, Sr. Conseller, m'agradaria que expliqués quines mesures s'han impulsat per continuar amb la difusió del patrimoni cultural del Museu de Mallorca mentre continua tancat per obres. Cal mencionar que el passat mes de febrer es varen començar a traslladar part dels seus fons per ser exposats al Centre de Cultura Sa Nostra de Palma mentre duren aquestes obres, obres sufragades per l'Estat a través del Ministeri de Cultura i que consisteixen en tota una sèrie de reparacions i millores que aquesta seu necessita.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, president. Gràcies, Sra. Diputada, efectivament, a la fi és una bona notícia anunciar que el Ministeri de Cultura dia 1 d'agost del 2011 va adjudicar les obres de remodelació de l'edifici del Museu de Mallorca, per la qual cosa era imprescindible el trasllat de tota una sèrie de peces al magatzem de Son Tous, però al mateix temps poder deixar un grapat, una mostra de peces molt interessants, alguna inèdita, a un lloc emblemàtic que pogués garantir el funcionament bàsic del museu i al mateix temps gaudir d'una sèrie de sales monogràfiques.

Gràcies a la feina que han estat fent els serveis tècnics des de la Direcció General de Cultura i gràcies sobretot a la implicació de la Caixa de Balears Sa Nostra, signarem un conveni pel qual a l'edifici de La Concepció, provisionalment i possiblement per un espai gairebé de dos anys, serà necessari... o ens faran el favor, perquè ho hem de dir així, perquè a causa de la implicació que va tenir amb una aportació econòmica per part del Govern i amb l'aportació per part dels espais i de l'edifici per part de Sa Nostra, es podrà gaudir allà d'una sèrie de sales a les quals hi haurà tot un grapat de peces molt interessants, més de 300 i els convido, perquè l'altre dia vàrem tenir la jornada d'inauguració, a visitar-la perquè aquesta mostra que hem denominat "Essència i Presència" val molt la pena.

En aquesta sala fins i tot es presenten algunes peces inèdites de les darreres troballes i durant aquest temps, en aquesta seu provisional podem en part garantir el funcionament de programes com la Peça del Mes o Les Aules del Museu, la part -diguem-ne- de divulgació, la part de mostra d'un nombre molt reduït d'aquestes peces del museu mentre es duen a terme els treballs de remodelació.

Per tant, ens hem d'alegrar i donar les gràcies per la col·laboració i la implicació, una vegada més, a la Fundació Sa Nostra en aquesta implicació per tal de preservar, continuar mantenint el nostre patrimoni, als tècnics i a la Direcció General de Cultura per haver-ho fet en un termini relativament breu, i al Ministeri de Cultura per haver apostat per aquesta rehabilitació.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 3730/12, de l'Hble. Diputat Sr. Lluís Maicas i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (II).

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 3730/12, relativa a retrocessos durant el darrer any, que formula el Sr. Lluís Maicas i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Universitats, com valora els retrocessos en matèria de drets lingüístics que s'han produït d'ençà que governen?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació, Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Diputat, vostè em podria dir el nom i llinatges d'alguna persona que hagi perdut algun dret lingüístic en aquesta comunitat?

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Seria impossible anomenar-les totes.

(Rialles i aplaudiments)

Sr. Conseller, els acús d'haver trencat el consens que sobre la llengua pactaren totes les forces polítiques i que ha permès la convivència pacífica dels ciutadans. Els acús de crear conflictes, crispació i d'enfrontar la societat. Els acús d'instigar per raó de llengua la segregació a les aules. Els acús d'haver tancat la televisió i la ràdio en llengua catalana. Els acús de castellanitzar IB3. Els acús d'asfixiar la premsa forana en català. Els acús de rebaixar a requisit els mèrits lingüístics per accedir a l'Administració. Els acús de modificar la Llei de normalització lingüística. Els acús d'estimular una llei de topònims contrària al sentit històric i al sentit comú. Els acús de menystenir més de 12.000 al·legacions i de desoir el clam de 50.000 manifestants. Els acús de la repressió envers els llaços i els enllaçats per la llengua. Els acús d'enfrontar-se a tota la comunitat acadèmica.

Els acús de menysprear aquelles persones que posaren en perill la seva vida en defensa del català. Els acús d'adverar-se en aquesta mateixa cambra d'acabar -i cit literalment- "amb la dictadura catalanista imposada pel pacte". Jo els acús de practicar contra els catalanoparlants una violència legal deliberada i menyspreable.

Sr. Conseller, les seves contínues, però sovint innecessàries mostres d'adhesió al règim no l'eximeixen de la responsabilitat històrica d'haver col·laborat en una causa injusta. Només posen de manifest, pel que fa a la llengua, la seva escassa alçada intel·lectual, la seva insensibilitat, la seva falta de compromís i coratge, la seva insensata contribució a la causa dels sediciosos.

Sr. Bosch, en allò que ateny el català ha estat el pitjor conseller de la democràcia. Vostè ho ha elegit, ha elegit dissortadament el descrèdit i la (...).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafael Àngel Bosch i Sans):

Gràcies, diputat, Sr. Diputat, jo no l'acús de res. No l'acús de res, ni l'acusaré de res tot i que crec que vostè m'ha acusat de coses que realment estan fora de tot lloc. La seva opinió personal i política sempre la hi respectaré, les seves acusacions els intentaré dir exactament i explicar que són tot el contrari d'allò que hem fet.

En aquesta comunitat autònoma només hem guanyat un dret més lingüístic, el que vostès s'empassolaren, no n'hem perdut ni un, n'hem guanyat un, som un poquet més lliures, un poquet més tolerants, som un poquet més lliures. Som un poquet més lliures. Ens hem aixecat una sèrie de persones amb distintes sensibilitats, però amb un projecte entorn a la llibertat, i a vostès els ha sabut greu.

Aquest conseller no és còmplice de res. Aquest conseller en tot cas defensa la llibertat, la lingüística també, com vostè i com jo que som d'una generació que l'hem defensada en altres moments, que hem defensat una constitució i un estatut d'autonomia fa un bon grapat d'anys i també defensam la nostra llengua, però defensar la nostra llengua implica també defensar l'Estatut, l'article 4, la Llei de normalització en els aspectes que s'han tocat, perquè en els que no s'han tocat s'han encarregat vostès que no s'aplicàs i ara s'aplicarà i dins les escoles hi haurà normalitat en una comunitat bilingüe i respectarem el Suprem i respectarem el Constitucional perquè respectam un estat constitucional que entre vostès i nosaltres ens posarem d'acord per crear-lo.

(Remor de veus)

No sé si he estat el pitjor conseller, em sabria greu, m'hagués agradat ser el conseller que va aconseguir que hi hagués un consens entorn a dues llengües comunes, dues llengües comunes: la pròpia, que vostè no estima més que jo, i la comuna amb tots els espanyols. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.4) Pregunta RGE núm. 3733/12, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (V).

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 3733/12, relativa a retrocessos durant el darrer any, que formula el Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, crec que la pregunta és prou clara: com valora els retrocessos en pluralitat i independència que s'han produït dins IB3 durant aquest darrer any en què vostès han governat? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos. Sr. Bonet, por lo que venimos escuchando en los últimos tiempos en los distintos medios de comunicación usted se crea su propia historia para después valorarla. Estoy seguro que si usted fuese más objetivo en sus valoraciones y sobre todo viese más IB3 se habría dado cuenta de la pluralidad que existe y de la independencia que existe en IB3. Muchísimas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè el que fa és negar la realitat i negar la realitat no ocultarà el despropòsit de la gestió política que han fet a IB3. Vostès han vist massa pel·lícules o tenen massa interioritzat allò del *contubernio*, avui parlem de la seva herència, aquesta herència del primer any. *No escurra el bulto* -perquè m'entengui. Fan rialles amb les seves acusacions ridícules i no voler admetre que s'han equivocat, un signe de la supèrbia amb què gestionen.

Li faré un recordatori: varen posar un conseller com a director general, inèdit en democràcia; varen fer un procés d'elecció irregular dels càrrecs en què anunciaren els guanyadors abans que es fes el concurs i excloent il·legalment una sèrie d'alts càrrecs d'aquest concurs; han situat afiliats i dirigents del PP com a comissaris polítics; han hagut de nomenar tres gerents -tres gerents- en menys d'un any, un d'ells el Sr. Borja Rupérez, per cert, i acaben nomenant com a director general un exsenador i un exregidor del PP, ni tan sols han volgut consensuar el Consell de Direcció, on només han acceptat persones afiliades o persones addictes al Partit Popular.

Ara darrerament insinuen que canviaran el model audiovisual i passaran a un sistema semiprivat o privat, no se sap ben bé. El sector ja ha mostrat la seva preocupació davant aquesta indefinició i ni tan sols el director general d'IB3 s'atreveix a formular una opinió.

La culminació d'aquests despropòsits és la denúncia del Sindicat de Periodistes, en què denuncien la ingerència política i per tota resposta vostès han acusat el sindicat d'estar controlat per l'oposició!, això és ridícul, inacceptable, impresentable!

A més provoquen un enfrontament entre professionals d'IB3 i tot per no ser capaços d'assumir els errors comesos per la direcció política.

Han creat moltes ombres durant aquest quasi un anys sobre la gestió d'IB3 i queden moltes, moltes coses per explicar sobre què ha passat a IB3 en aquest any. Sobretot li exigirem que expliqui la veritat del procés de selecció dels directius que és l'origen de tota la ingerència. Concretament el rept a explicar la contractació i la fulminant destitució que hi va haver del Sr. Borja Rupérez, que té unes... curioses relacions privades. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, desde luego nada nuevo bajo el sol, usted sigue con su historia que viene manteniendo desde hace bastante tiempo.

Mire, después de escucharle atentamente ahora tengo la impresión que usted lo que analiza es otro momento, creo que no se ha dado cuenta que ha habido unas elecciones y hoy justamente hace un año que los ciudadanos les sacaron de las instituciones entre otras cosas para que no siguiesen arruinando nuestro futuro y usted lo que está narrando precisamente es... haciendo una valoración de lo que existía cuando ustedes gobernaban, que tenían comisarios políticos en todas las áreas, estaba todo intervenido.

Mire, aquí en concreto estos días hay una foto de su líder político, con la que entonces era directora de Televisión de Mallorca, que por cierto fue elegida a dedo. Mire usted, con sus manifestaciones públicas lo que está haciendo es...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...un daño irreparable a nuestro ente público. Usted está desprestigiando nuestra radio y nuestra televisión. Y además si usted fuese, como le he comentado antes, un poco más objetivo y viesse más IB3, que creo que no la ve, vería que es independiente y que es una televisión plural. Y además no habría provocado que los profesionales del ente público tengan que salir a defender su independencia. Lo que pasa es que, mire, pedirle rigor a estas alturas Sr. Bonet, conociendo su pasado, es algo menos que pedirle peras al olmo. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 3724/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a bonificació de les quotes de treballadors fixos discontinus.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 3724/12, relativa a bonificació de les quotes dels treballadors fixos discontinus que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. Bon dia, senyores i senyors diputats. La meua pregunta va adreçada al vicepresident Sr. Aguiló. Sr. Aguiló, la setmana passada vàrem poder escoltar i llegir unes declaracions realitzades des de l'oposició, unes declaracions de classes magistrals de gestió, eficiència i creixement. Concretament es deia: "cal maximitzar eficiència en la gestió dels recursos, però amb això no n'hi ha prou, s'ha d'acompanyar amb mesures per al creixement i la reactivació econòmica". I es va quedar tan panxa! A saber d'on han tret els (...) d'aquesta frase. Parlen sempre de mesures, però no en proposen cap de coherent. Segueixen amb l'estratègia rubalquiana d'implantar a la societat demagògia, crispació i discòrdia, en lloc de proposar sentit comú i atenent-se a la realitat conjuntural del moment. I és que després d'un any de la seva derrota a les urnes, no ho han sabut pair a dia d'avui.

Propostes i mesures són les que impulsa l'actual govern, com la de presentar una esmena a la reforma laboral, per tal de bonificar el cent per cent de les quotes que ha d'aportar a la Seguretat Social qualsevol empresari per als treballadors fixos discontinus, contractats els mesos de novembre i març, una mesura que ajudaria a potenciar la contractació i l'allargament de la temporada turística tan desitjada per a tothom.

Sr. Aguiló, em pot informar i ampliar la mesura que està impulsant el Govern? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, efectivament, el nostre govern està impulsant aquesta mesura, esperem que pugui estar damunt la taula de les institucions nacionals d'aquí a molt poc temps, amb la idea bàsica que tenim un sector productiu molt estacional, molt centrat durant la temporada alta i que necessitam crear els incentius necessaris perquè es pugui allargar.

Partim d'una situació que els economistes consideren que no era -perdoni l'expressió- "(...) óptimo". És una situació en què fent un canvi de la normativa tots podíem millorar, tots, tant els treballadors com els empresaris, com la pròpia administració. I, efectivament, es tracta d'aconseguir que sigui més fàcil tenir persones contractades durant els mesos de març i durant els mesos de novembre, per aconseguir un increment important de la temporada turística, un increment que juntament amb altres mesures en què també hi estam treballant i també millorarem de posar damunt la taula d'aquí a poc temps, crec que donarem unes passes serioses, de veres, cap a una cosa que sempre n'hem parlat i mai hi hem treballat, el tema de la desestacionalització.

En aquest sentit i en molts de casos, la pròpia normativa de vegades ens genera estacionalització i hem de modificar aquesta normativa per evitar-ho. És una notícia molt bona, hem de pensar que dos mesos més d'activitat turística a les Balears suposa un increment de PIB molt considerable. Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 3720/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a certamen internacional Maremostra.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 3720/12, relativa a Certamen Internacional Maremostra i que formula el Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Presidencia, por primera vez la capital de Baleares ha acogido un singular certamen que ha unido en un único evento gastronomía, arte, cine, ciencia y deporte, con el mar como nexo de unión. Del 8 al 12 de mayo Ciutat ha sido punto de encuentro de artistas, científicos, deportistas, cocineros y cineastas. El Festival Maremostra ha tratado la temática marina desde todos sus géneros y puntos de vista. El festival ha sido noticia nacional e internacional, haciendo que Palma de Mallorca haya sido escenario de la Mostra y publicitando las excelencias de nuestro medio marino, singular en todo el mundo y en el Mediterráneo. El evento ha sido organizado por entidades privadas y es un claro ejemplo de las sinergias que genera la colaboración público-privada, para el beneficio siempre de los intereses generales. La Administración de Baleares y el Ayuntamiento de Palma han colaborado activamente para impulsar este proyecto.

Sr. Conseller, yo creo que estamos de enhorabuena, hemos pasado de la cultura del derroche y de la subvención a fondo perdido, a la de colaboración con resultados y retorno social. Con eventos como este ganamos todos, los participantes extranjeros que nos visitan conocen la ciudad y nuestra comunidad. El nombre de Palma de Mallorca es noticia positiva en todo el mundo y todo ello permite generar actividad económica, que tanto necesitamos para generar prosperidad y empleo. Así las cosas, Sr. Conseller, ¿cómo valora el Govern la celebración del I Festival Maremostra en Palma de los días 8 a 12 de mayo de este año 2012?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Presidència.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, quiero decirle que gracias a la celebración del Festival Maremostra, Palma de Mallorca se ha convertido por unos días en la capital internacional de cine, con proyecciones que han abarcado todos los formatos. El certamen ha conseguido la atención de más de 2.500 espectadores. Maremostra, que no dudamos que tendrá continuidad, supone un paso adelante respecto de las aspiraciones tanto del Govern balear como del propio sector, que es convertir las Islas Baleares en el referente obligado para la industria audiovisual nacional e internacional.

En diferentes ocasiones ya hemos dejado patente nuestra apuesta por el sector audiovisual, como generador de riqueza y de ocupación para nuestras islas. A pesar de los momentos complicados que están atravesando. Hemos defendido en muchas ocasiones que Baleares tiene todas las cualidades para convertirse en este plató por excelencia para rodajes cinematográficos, de spots y también de rodajes de videoclips, porque tiene un clima estupendo, tiene buena conectividad y además tiene un paisaje muy acorde para este tipo de filmaciones.

Por ese motivo estamos elaborando, como ustedes saben, la Ley del sector audiovisual, una ley que supondrá un impulso económico tanto para las productoras locales, como para las empresas que prestan estos servicios. A propósito de ello, la Conselleria de Presidencia en su momento ya elaboró unas jornadas de trabajo con todos los alcaldes de las islas que eran referentes a la simplificación administrativa para los rodajes y el objetivo era unificar criterios y agilizar todos los tipos de licencias y permisos.

Por lo tanto y en resumen, quiero comentarle que la valoración que hacemos por parte de este Gobierno sobre el Festival Maremostra es altamente satisfactoria y sólo nos queda felicitar a sus organizadores por los buenos resultados obtenidos.

Muchísimas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 3728/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a acomiadaments de persones amb discapacitats.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 3728/12, relativa a acomiadaments de persones amb discapacitats i que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Sr. Conseller d'Administracions Públiques, està dins els criteris del Govern de les Illes Balears acomiadar persones amb discapacitat com a mesura d'austeritat?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, fins a dia d'avui no s'ha acomiadat cap treballador amb discapacitats, segons la informació en què comptam. En qualsevol cas, la suspensió del nomenament de nou personal funcionari interí, així com la contractació de personal temporal a l'administració de la comunitat autònoma, els seus organismes autònoms i la resta d'ens que integren el sector públic instrumental, en vigor després d'aprovar-se el Consell de Govern de dia 29 de setembre de 2011, no fa cap tipus de distinció sobre els treballadors públics en cap sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

M'agradaria que aquesta aplicació de la llei, de la normativa, l'aplicàs per exemple el Sr. President quan hi ha retallades de sou per a tothom, apuja un 25% el sou dels seus membres de gabinet, amb una interlocutòria judicial que diu que hi ha una paralització cautelar d'aquest sou i aquest Govern de les Illes Balears treu doblers i temps per poder-la recórrer. O, per exemple, que un senyor conseller contracti directament a la seva al·lota i que aquest govern digui que això és legal. Per vergonya de tots els que feim política ha de dir una llei que no podem contractar directament els fills, les filles, els nuvis, les dones i els homes...?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, un moment. Crec que vostè ha formulat una pregunta i se surt de la qüestió.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, jo parl de política laboral...

EL SR. PRESIDENT:

D'acomiadament de persones amb discapacitat...

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Ell s'ha referit a la política laboral i jo em referesc a la política laboral d'aquest govern.

O que, per exemple, el 8 de març se cessi a un alt càrrec del Govern, el 9 de març ja se li trobi una feina, amb un informe tècnic que justifica la contractació d'aquesta plaça el dia 9 de març, el mateix dia que el contracten. Aquesta és la política laboral del Govern.

I a més, li he de dir que vostè ha faltat a la veritat avui, ja s'han acomiadat persones amb discapacitat. S'ha acomiadat una persona amb discapacitat, amb una discapacitat superior al 45%, li puc donar noms i llinatges quan surti vostè a fora, amb 22 anys fent feina a l'administració pública, amb productivitat firmada i segellada per totes les persones que han tengut responsabilitat en aquesta comunitat autònoma. Vostès acomiaden persones amb discapacitat amb greus dificultats de reinserció laboral en el sector ordinari. No pot tornar dir que no és ver, perquè li puc donar el nom i llinatges. Nosaltres el que li demanam com a grup polític és que per favor es miri els acomiadaments de les persones amb discapacitat, en un moment en què és molt difícil integrar-les en el sector laboral. I aquí es va fer una feina per part de tots els partits i per tots els governs, de dretes i progressistes, d'integració molt activa de les persones amb discapacitat.

No siguin vostès també els que quedin retratats acomiadant persones amb discapacitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, la veritat és que es fa molt difícil debatre amb vostès quan presenten unes preguntes que res tenen a veure amb el contingut d'allò que volen demanar. És molt difícil així establir un cert diàleg.

Jo li dic que a dia d'avui, segons les dades que jo tenc avui dia, me les passen els serveis tècnics, no me les invent jo, em diuen que no hi ha cap persona amb discapacitat que s'hagi acomiadat. De qualsevol manera si és una persona que ocupava una plaça amb caràcter d'interina, vostè sap, vostè sap, vostè sap que quan la persona titular... -em deixa parlar?-, quan la persona titular d'aquella plaça torna al seu lloc, si hi ha un interí, aquell interí se'n va. Aquest és el procediment.

En qualsevol cas, passi'm el nom quan acabi la sessió, aclariré què ha passat, però la informació que a mi els serveis tècnics m'han passat a dia d'avui és que no s'ha acomiadat cap persona amb aquesta discapacitat. El procediment està absolutament regulat o sigui que no hi ha cap problema en aquest sentit. Aquest govern no discrimina ningú per raó de cap condició, Sra. Diputada.

I.8) Pregunta RGE núm. 3717/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a al·legacions a la Llei de turisme balear.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 3717/12, relativa a al·legacions a la Llei de turisme balear que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. El passat dissabte es va fer públic l'informe de la Sindicatura de Comptes, un organisme independent deixa retratada l'actual oposició i que confirma allò que ja ha denunciat el Partit Popular, dèficit desbocat, incompliment de les previsions pressupostàries, descontrol de les empreses públiques i desproporció entre ingressos i despeses, situació que ens ha col·locat a tots els ciutadans de Balears en l'esclavitud d'haver de tornar un deute multimilionari. I això gràcies a la gestió del pacte que encara sembla que els fa gràcia.

Vostès, senyors de l'oposició, que són tan aficionats a exigir que la gent demani disculpes, què esperen per demanar perdó?

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, li preg que s'adreci al Sr. Conseller, si és tan amable.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Quan recentment retrèiem els impagaments que provoca l'agonia a les empreses, aquí en aquesta cambra, amb actitud xulesca, ens feien gestos que els mostréssim les factures, ja que sembla ser que aquí hi ha gent que té memòria de peix, ara poden refrescar-la llegint l'informe de la Sindicatura.

Potser a la fi podran entendre per què el Partit Popular està reestructurant l'administració. Però aquestes reestructuracions no són les úniques passes que dona el Partit Popular. Volem impulsar l'economia, agilitar les tramitacions burocràtiques, volem adaptar la legislació a l'actualitat vigent i afavorir la inversió.

La Llei general turística...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor!

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

...és una clara mostra de la feina que fa aquest govern en aquest sentit. Per això, Sr. Conseller, quina valoració fa el Govern de les Illes Balears de les alegacions prestades a la Llei de turisme balear en el tràmit d'audiència que han estat incorporades al text del projecte de llei? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Bueno, en el proceso de presentación de alegaciones se presentaron entre alegaciones, comentarios y sugerencias, 383, de las cuales aproximadamente total o parcialmente han sido estimadas un 40% de las alegaciones o sugerencias. Y para comentarlas voy a agruparlas en algunos temas porque son muchas, pero intentaré tocar los temas más importantes.

El primero es en relación al cambio de uso y mencionaré lógicamente lo único que se cambia por las alegaciones, no por el contenido existente y que permanece es invariación; en relación al cambio de uso, como digo, el informe del ayuntamiento será preceptivo y también vinculante. También el ayuntamiento será el destinatario del aprovechamiento de las inversiones que se hagan por el cambio de uso.

En relación a las competencias se clarifican un poco más las competencias entre ayuntamientos, consells insulars y el Govern balear.

En relación a los establecimientos coparticipados o compartidos, lo que se ha venido llamando comúnmente como condhotel, se establece una disminución de plazo en cuanto a la necesidad de apertura de dicho establecimiento para poder pasar de hotel a condhotel, inicialmente en el borrador era de 8 meses y pasa a ser en este momento de 6 meses en el proyecto de ley. Y se baja también la categoría, inicialmente salió con 4 estrellas y se ha pasado a 3 estrellas superior o 3 llaves.

En relación a lo que se llama pensión completa integral, lo que comúnmente se conoce por todo incluido, se ha incluido la obligatoriedad de pasar unos planes de calidad específicos para los que se acojan a dicha modalidad.

En relación a los hoteles de ciudad y hoteles de interior se da una nueva redacción de estos conceptos para clarificar los mismos y se permite la ampliación de los hoteles de interior, mediante la adquisición de edificaciones colindantes que urbanísticamente lo permitan.

En relación a los hoteles rurales y agroturismos se permite que los anexos o edificaciones construidas legalmente con anterioridad al 1 de enero del 2012 puedan pasar a ser explotados con cualquier tipo de uso, incluso el de alojamiento, se clarifican las actividades compatibles y secundarias, extendiéndolas con claridad a todos los establecimientos turísticos, incluso a la oferta complementaria y se incorpora la existencia del Plan integral nacional de turismo a nuestro nuevo texto.

Muchas gracias.

I.9) Pregunta RGE núm. 3718/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons de competitivitat de l'any 2011.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 3718/12, relativa a fons de competitivitat de l'any 2011 i que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, President. Vagi per endavant que em fa pena ser a un parlament que no és capaç de fer un manifest conjunt en contra de la violència...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

No estar d'acord en una qüestió tan bàsica i fonamental és molt greu i qualcú s'hauria de plantejar si és aquesta una actitud democràtica i sobretot s'hauria de plantejar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mercadal, per favor, adreçis a la pregunta que vostè ha formulat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

...què ve a fer al Parlament?

Hem escoltat tant en comissió com en plenari, que el Govern ha renunciat al fons de competitivitat referent a l'any 2011. I clar, estant en la situació econòmica que estam, a mi se'm posen els pèls drets. Com pot ser mai que el Govern hagi renunciat a aquests 240 milions d'euros, com diu l'oposició?

El cert de la qüestió és que con tal de contaminar, l'oposició s'ha abonat darrerament al *todo vale* i en comptes de ficar un poc de trull ja va bé dir el que sigui i fer renou. Jo diria que ja se sabia com les gastava el govern del pacte, com per cert ha posat en evidència el demolidor i contundent informe de la Sindicatura de Comptes presentat referent a l'any 2010, o tercer any de glòria del Govern del pacte. I, per tant, a la vista del total i absolut descontrol, es va decidir no avançar més doblers a aquell govern. O tal volta, el que va passar és que al Sr. Rodríguez Zapatero no li agrada el color del nou govern de les Illes Balears i per tant, va decidir no avançar aquests doblers.

Per això, avui volem sortir de tots aquests dubtes i li demanam, Sr. Vicepresident, quina és la situació del fons de competitivitat referent a l'any 2011 que pertoca a la nostra comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President, Sr. Diputat, el Fons de competitivitat formava part dels fons de convergència que es varen establir amb el nou model de finançació de la Llei 22/2009. Era un fons que tenia com a missió mirar d'intentar corregir aquestes diferències que s'havien creat entre comunitats autònomes.

En aquest sentit s'avançava una sèrie de bestretes per als anys 2009, 2010 i 2011 de cara la implantació futura del nou model de finançació, bestretes que varen arribar l'any 2009, varen arribar l'any 2010 i no varen arribar l'any 2011; no van arribar en bona mesura perquè el govern del Sr. Zapatero va realitzar un gir copernicà de política el famós 10 de maig de l'any 2010, i en conseqüència va deixar enlaire aquest tipus de fons, fons que no va arribar, motiu, segurament, pel quan no es va fer el pressupost de l'any 2011, conseqüència de les dificultats de tancar els nombres amb aquesta reducció d'ingressos, i evidentment creant una situació complicada a la comunitat autònoma.

Evidentment el govern actual el primer que va fer va ser intentar establir uns ponts de negociacions necessaris per aconseguir rescabalar aquest fons, que és important per a la nostra comunitat, fons que, ja dic, era de l'any 2011. Evidentment com que era una bestreta s'abonarà l'any 2013, s'arribarà a abonar l'any 2013, però en qualsevol cas quan era necessari era just en aquell exercici econòmic. En aquest moment continuam tenint converses per veure què podem fer en aquest sentit, però hem de recordar una vegada i una altra que qui ho va deixar sense cobrar, sense liquidar, va ser el govern del Sr. Zapatero.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.10) Pregunta RGE núm. 3731/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (III).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 10, RGE 3731/12, relativa a retrocessos durant el darrer any, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, vostè és el màxim responsable en aquesta comunitat de funció pública, de les emergències, d'interior, de patrimoni..., i voldríem saber quina valoració fa dels retrocessos patits en serveis i en drets en aquest any de govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, no puc compartir la premissa sobre la qual vostè fa aquesta pregunta. El que vostè anomena retrocessos no són ni més ni menys que mesures, moltes d'elles vull recordar que temporals, per superar la pèssima situació que ens van deixar vostès. Li estalviaré el llistat perquè és públic i no dispòs de temps per fer-ho, però si considera que l'augment d'horari laboral o l'adaptació d'altres situacions dels empleats de la comunitat autònoma a les del conjunt de treballadors de les Illes Balears és un greuge, li demanaria que escoltés l'opinió d'aquests darrers.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, vostè ho pot disfressar com vulgui, però ja que vostè no ho diu li ho contaré jo: en un any ha disparat a la línia de flotació dels serveis d'emergències amb l'eliminació d'un servei modèlic com és l'helicòpter de l'112. En un any ha eliminat les deu oficines d'atenció a les víctimes del delictes que teníem a totes les illes després de funcionar durant més de vint anys. En un any i en pocs dies va eliminar la partida pressupostària i el projecte del centre 112 d'Eivissa que es va trobar vostè a la conselleria amb partida pressupostària. En un any permet que es pugui el sou al personal de confiança del president; això deu ser una discriminació positiva del 25% que vostès apliquen al personal de confiança...

Sr. Conseller, fa un any vostès van trobar una comunitat amb dificultats econòmiques, això és cert, però vostès l'estan transformant en una comunitat en ruïna, aquesta és la seva herència.

I per últim, en el primer mes de govern, Sr. Conseller, va iniciar al reforma més estèril i inútil: modificar el model lingüístic de la nostra comunitat després de vint-i-cinc anys de convivència pacífica i de consens polític i social. Si això és l'herència que han de mostrar als ciutadans a l'any de govern, no vull ni imaginar què ens deixaran vostès d'aquí a tres anys.

I per acabar ja, Sr. Conseller, ja que vostè i el Partit Popular han decidit escampar tinta negra a l'anterior govern per tapar les seves pròpies vergonyes, li recordaré que l'exdirectora de Justícia, que es trobava en la seva mateixa situació, essent funcionària interina, va perdre aquesta condició per resolució de dia 3 de novembre de l'any 2009 per accedir al Govern. Ens pot dir, Sr. Conseller, quina és la seva situació?

Gràcies, Sr. President.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri, la meua situació, Sra. Diputada, és que quan vam entrar a la conselleria vam trobar un deute de 90 milions d'euros d'un pressupost de 116.

(Més aldarull)

La meua situació és que l'empresa pública GEIBSA, que era de la seva responsabilitat, tenia un deute de quasi 5 milions d'euros...

(Remor de veus)

...i per açò no podem pagar l'helicòpter de rescat, perquè costa 800.000 euros que no estan ni pressupostats, ni es tenen els doblers per poder-lo pagar, perquè hem de pagar els deutes que vostè..., els deutes que vostè va generar.

(Més remor de veus)

Miri, durant el 2010, ara que parla vostè de retrocessos..., el coneix, aquest senyor?, el Sr. Manera? Sap el que diu? "*Balears tendrà que amortitzar 700 empleos públicos al año*", "*700 empleos públicos al año*". Açò són...

(Alguns aplaudiments)

Açò són..., miri, el 2010, eh?, el PSOE va baixar un 5% el sou dels funcionaris, va retardar les jubilacions als 67 anys, va pujar l'IVA, va abaratir l'acomiadament dels treballadors i va aprovar la major pujada de preus de l'electricitat de la història. Aquesta és la veritat cara de la seva política. Aquesta és la veritable cara del socialisme, sí, sí, sí.

El que deia el Sr. Manera, Sra. Diputada: "*El planteamiento es que Baleares tiene que amortizar 600 o 700 plazas al año, no podemos mantener un sector público de esta magnitud, es imposible e inviable*". No estem fent altra cosa, Sra. Diputada, que redimensionar l'administració que ens hem trobat, intentar tallar el dèficit que vostès van provocar, i intentem actuar amb la màxima responsabilitat possible per salvar aquesta situació que vostès ens van deixar. Estem actuant amb total responsabilitat i amb total transparència.

I respecte a la meua situació, li ho torn dir, li ho torn dir: no m'he blindat absolutament res, Sra. Diputada. Sembla mentida que vostès actuïn d'aquesta manera. El Govern presidit pel Sr. Marc Pons em va autoritzar aquesta...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

...excedència temporal. Per tant no hi ha res a amagar en açò. Demani-li-ho, a ell.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller..., gràcies.

(Aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 3722/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a prevenció d'incendis.

Onzena pregunta, RGE 3722, relativa a prevenció d'incendis, que formula la diputada Sra. Maria Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, pareix que avui la consigna socialista és començar totes les preguntes parlant de retrocessos, en un intent molt goebbellià de convertir en veritat una mentida a força de repetir-la manipulant l'opinió pública. Jo ho canviaré. Miri, vull començar preguntant-li pels avanços.

Què ha aconseguit la conselleria que vostè dirigeix durant aquest hivern perquè aquest estiu ens enfrontem d'una manera -esperem- més afortunada la temporada de perill d'incendis? La prevenció d'incendis és un dels elements més importants, sota el meu punt de vista, per a la protecció del territori; ja en podem fer, de lleis, en aquesta cambra si després es cremen els nostres boscos i es cremen les nostres cases. Sr. Conseller, en coherència amb aquesta política de prevenció i amb aquesta política real, no de paper, de voler protegir el nostre territori, ens pot explicar quins avanços hem fet i en quines condicions ens enfrontam a aquest estiu en política de prevenció d'incendis?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament des que vàrem entrar a gestionar l'administració del Govern no hem deixat ni un minut de fer feina en la prevenció d'incendis. L'any passat va ser un dels pitjors anys de tota la història en hectàrees cremades a la nostra comunitat, i això ens ha fet encara tenir molt més esment.

A Eivissa, que ha estat l'illa més afectada l'any passat, hem fet tota una sèrie d'actuacions que ja he comentat algunes vegades en aquest parlament, que van pràcticament englobades en cinc grups d'actuació. Un, el de la cultura del risc, no em cans de dir-ho, que del que es tracta és de fer saber a la gent que és molt delicat, que hi ha tot un polvorí dins les zones forestals, i per tant és molt delicat fer-hi determinades actuacions. Un altre és la formació i capacitació en formació de vigilants de platges, formació fins i tot d'arquitectes i paisatgistes, etc., etc. Un altre amb un capítol de silvicultura preventiva, amb obertura i manteniment de faixes de defensa que establim en els plans comarcals d'incendis, amb recuperació de cultius o amb foment de biomassa, etc. I després un altre grup és l'autoprotecció, interfície urbà-forestal; hi ha zones -Eivissa és una d'elles- en què pràcticament passam d'urbà a forestal o no hi passam ja, fins i tot està tot molt mesclat, per tant és important que la gent que hi viu que tenguem clar que hi ha d'haver uns sistemes d'autoprotecció, i hem fet tot un grup de xerrades, una quantitat importat de xerrades amb la gent que viu en aqueixes zones. I després també ja tocam tot el tema de normativa: els plans d'incendis, contra incendis, etc.

Quant a operatius, què hem fet? En una situació com la que tots sabem que estam, de dificultats de tresoreria, el que hem fet ha estat mantenir tots, exclusivament tots, els mitjans aeris de vigilància i d'extinció d'incendis que s'han utilitzat en anteriors campanyes. Tenim quatre helicòpters, un a Eivissa, un a Menorca i un Mallorca; dos avions de càrrega terra a Eivissa i a Mallorca, i un avió també de coordinació i vigilància, i a més de tot això hem mantengut tots els efectius que són necessaris a terra, és a dir, clarament hem donat prioritat a aquest assumpte, i això no ens lleva que puguem tenir una campanya difícil.

La coordinació entre les diferents administracions ha estat un altre punt en què hem fet feina. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.12) Pregunta RGE núm. 3809/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finançament de noves infraestructures hídriques.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 12, RGE núm. 3809/12, presentada en substitució de la RGE núm. 3723, relativa a finançament de noves infraestructures hídriques, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la mateixa setmana en què la Sindicatura de Comptes ens ha informat que l'anterior govern d'un pacte que va arruïnar la Tresoreria autonòmica havia gastat 1.065 milions més del que havia ingressat només el 2010, l'actual govern del Partit Popular dona noves proves, una vegada més, de bona gestió.

Dijous capvespre en el Ministeri d'Agricultura el president Sr. Bauzá i el conseller Sr. Company van aconseguir tancar tot un conjunt d'acords i compromisos de gran rellevància per a les Illes Balears en matèria d'infraestructures hídriques, subministrament d'aigua potable i depuració d'aigües residuals, bona feina i eficaç gestió de govern.

En el cas de Menorca aquests acords tenen una gran transcendència per a tots els menorquins, atès que solucionen un greu problema que va deixar sobre la taula sense resoldre aquell govern que gastava sense veda, i que avui és incapaç d'admetre les seves irresponsabilitats. Em referesc a la dessaladora de Ciutadella, construïda i acabada des de fa molts de mesos, però sense cap connexió ni a Ciutadella ni a cap municipi de Menorca, un autèntic absurd i, a més, amb un sobrecost d'11,4 milions d'euros. Tant els vuit ajuntaments de Menorca com el consell insular havien demanat reiteradament una decisió per a la posada en funcionament d'aquesta infraestructura, una solució que, per cert, no arriba mai. Dijous, per fi, el president Bauzá i el conseller Company van tancar l'acord amb el ministre Arias Cañete i van arribar a aquesta solució, amb uns compromisos que també són beneficiosos per als equipaments hídrics d'Eivissa i de Mallorca. Valgui l'agraïment i la felicitació del nostre grup.

Per tant, Sr. Conseller, quins són els compromisos aconseguits pel Govern balear amb el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient per les noves infraestructures hídriques a les nostres illes? Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyora diputada, fa una sèrie de setmanes el president del Govern José Ramón Bauzá em va comunicar que volia tenir una reunió amb el ministre d'Agricultura, Miguel Arias Cañete, i em va encomanar que preparàssim aquesta reunió amb els principals assumptes que teníem damunt la taula.

Així ho vàrem fer, la vàrem estar preparant, vàrem estar parlant amb la gent del ministeri, i quan anàrem allà el nostre president va ser el que es va cuidar d'acabar de negociar una sèrie d'aspectes que teníem pendents. Quins eren? La dessaladora de Menorca, de Ciutadella, efectivament, una dessaladora que pot donar aigua pràcticament a tota Menorca i que curiosament només l'havien enganxada a una petita urbanització; una dessaladora que si la recepcionam des d'ABAQUA fa fer fallida a ABAQUA, amb les condicions amb què ens havíem de quedar la dessaladora. Què demanam al ministre? Que es faci càrrec d'aquells 11,4 milions d'euros més que va costar fer la dessaladora que ara haurien de pagar els ciutadans de Menorca i que no hauran de pagar. I a més a més què li deim? Hem d'arreglar l'aigua potable a tota l'illa de Menorca ja d'una vegada per totes.

La veritat és que entre el nostre president i el ministre hi va haver bon *feeling* tot el temps de la reunió i es va aconseguir que es posí en marxa ja tot el projecte per connectar tant a Ciutadella com travessar tota l'illa per donar aigua a Menorca, un fet històric que esperam que puguem veure abans que acabi aqueixa legislatura.

Ens passa el mateix a Eivissa. A Eivissa ens trobam amb un sobrecost de dessaladora: de 14,2 milions d'euros varen passar a 33,4, i això ho haurien de pagar els ciutadans d'Eivissa; també se'n farà pràcticament càrrec de quasi la totalitat el ministeri.

Ens passa després amb una sèrie de depuradores que tenim pendents, a Santa Eulària, a Can Picafort, a Eivissa i a Addaia. El ministeri es compromet que abans de final d'any tindrà tota la tramitació ambiental feta i després, en qüestió d'un any, dos anys, posaran en marxa tots els projectes.

Obres hidràuliques en el sud-est de Mallorca: hi ha un projecte de 122 milions d'euros en total que es posarà en marxa; ja es va comprometre el ministre que la licitació de projecte es faria pràcticament entre enguany i l'any que ve, i després es firmarà un protocol d'actuacions 2014-2020 perquè tot això es dugui a terme.

Convenis d'obres hidràuliques, assistència tècnica de CEDEX, i després pagar 4 milions d'euros que l'anterior govern del Sr. Zapatero ens va deixar tirats...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

...i que ara ens pagarà. Gràcies.

(Petit aldarull)

I.13) Pregunta RGE núm. 3729/12, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (I).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE 3729/12, relativa a retrocessos durant el darrer any, i la formula al diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, Sr. President. Sra. Consellera de Salut, com valora els retrocessos en matèria de salut que s'han produït durant el darrer any?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Diputat, si per a vostè retrocessos és prendre mesures per garantir el sistema sanitari públic, per a mi retrocessos és deixar el sistema sanitari arruïnat, com va fer vostè. Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Miri, avui és un dia trist per a la sanitat balear. El Partit Popular, vostè, ha canviat el model sanitari, que ja no és un dret dels ciutadans. Retallen prestacions i drets dels ciutadans, exclouen col·lectius de la cobertura sanitària i prenen decisions que perjudiquen greument la salut de tots. Anam cap a un doble sistema de salut, un d'ells de beneficència.

Vostè no aprovà un reial decret per sostenir la sanitat. Vostè el que fa és eliminar drets en salut, generalitzar copagaments, avançar la privatització i retallar la cartera de serveis. Vostè ha introduït el copagament per als pensionistes, per als malalts crònics, en les pròtesis, en el transport sanitari no urgent o els tractaments de dietes. Quina és l'herència després d'un any de Partit Popular? Un any de gestió irresponsable i caòtica, un any sense full de ruta, un any ple de retallades. Ha eliminat al defensora del pacient, ha derogat el decret de garanties de demora, ha acomiadat centenars de professionals sanitaris, ha posat un taxa de 10 euros per una targeta fantasma, i ha disminuït l'activitat assistencial de manera molt important. Vostè prefereix tancar els centres de salut a les cinc i mitja i dos hospitals sociosanitaris abans de posar l'impost de patrimoni.

Però parlem de persones. Milers, sí, ho ha sentit bé, milers de persones ja fa més de sis mesos que esperen per una intervenció quirúrgica, i unes 150.000 estan pendents d'una consulta externa. Vol més exemples? Més d'un any per una colonoscòpia a Inca i Manacor, o la desaparició funcional i pràctica del pla de detecció precoç del càncer de mama. La llista d'espera és insuportable i dramàtica, això ho denuncien els sanitaris.

I ja no és que no pagui a les agències de viatges el desplaçament de malalts, és que ara anuncia la derogació del decret de compensacions per desplaçament dels sanitaris. No digui que no perquè sap que està dient una mentida. La seva herència, la del primer any del Partit Popular, en salut és demolidora. En salut els ciutadans estan pitjor que fa un any, molt...

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Gràcies, Sr. President. La seva herència sí que és demolidora i vostè sí que menteix perquè vostè sap que no derogam cap decret i que el deute a les agències de viatges és mínima quant a bitllets i si s'ha volgut utilitzar els pacients per cobrar un deute que es té amb el Govern, allà cadascú amb les seves responsabilitats. Vostè, Sr. Diputat, té el xip canviat perquè el que vostè considera un avanç ha suposat la ruïna del sistema sanitari tal i com el coneixíem, perquè per a vostè, què és un retrocés?, crear un espai sociosanitari únic a Mallorca mantenint tots els programes assistencials?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Carmen Castro i Gandasegui):

Què és un retrocés?, prendre mesures per aconseguir un equilibri pressupostari que ens permeti la continuïtat del sistema sanitari que, com li he dit abans, vostè va arruïnar? Evitar el turisme sanitari és un retrocés? Posar una targeta que ens permeti acabar amb el frau i millorar els tràmits administratius, això és un retrocés? Digui-ho, si vostè no vol acabar amb el frau sanitari que arruïna aquesta comunitat.

Com dic, per a vostè un avanç és gastar sense control, pagar estudis per ficar-los a un calaix, més de 60.000 euros tirats al fems, endeutar la sanitat fins un punt insostenible, fer contractes, modificats, adjudicacions que ara, bé, jo no ho dic, ho diu la Sindicatura de Comptes, "*la montaña de Son Espases adjudicada a dedo es ilegal*". Ja va sortint això, ja va sortint. I vostè, què fa? Vostè calla i al·lega desconeixement.

Miri, el que és un retard és que vostè ara, a l'oposició, es posi davant les pancartes demanant i protestant perquè nosaltres feim el que vostè com a conseller sabia que havia de fer i no va fer i va consentir deixar l'herència que va deixar i vostè no ho va fer perquè li venia d'un grapat de vots, vots que ja no tenia.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 3725/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvis operatius al GEIBSAU.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 14, RGE núm. 3725, relativa a canvis operatius al GEIBSAU, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. El Pla de sanejament, aprovat l'any passat, ens obliga, obliga, Sr. Conseller, al Govern a fer una sèrie d'actuacions de reequilibri i de reestructuració. També afecten, aquests equilibris, la societat pública de Gestió d'Emergències GEIBSAU. Aquestes mesures d'estalvi i contenció de la despesa no es deuen únicament a la crisi econòmica que patim a dia d'avui a les nostres illes sinó que també es deu a la pèssima gestió duita a terme per part de l'anterior govern, el qual ens ha deixat tot un caramull de factures dins els calaixos que han agreujat encara més aquesta situació econòmica i financera, i que han agreujat també aquesta situació al GEIBSAU.

Avui veim com determinats diputats tenen la pell molt fina i no estan disposats a escoltar segons què. No sé si té a veure amb què ha dit la Sindicatura de Comptes, però el que sí és clar és que varen deixar al GEIBSAU un total d'1.350.000 euros en factures pendents de pagament als proveïdors i aquesta gent avui pateix les conseqüències. El Partit Popular mai no parla de passat sinó que parla de present i això afecta el govern actual, perquè parlant de present ens importen, Sr. Conseller, tots aquells proveïdors que s'han deixat sense cobrar i que esperen i que, a més, han de tancar en molts de casos les seves empreses. És present el fet que el deute hereditat és insuportable per la irresponsabilitat dels anteriors gestors.

Per això sabem que vostè ha de prendre mesures importants de reorganització i de reestructuració del GEIBSAU i per això voldríem saber en què consisteixen aquestes reformes. Per altra banda, sabem la seva preocupació per garantir el servei que presta el GEIBSAU ja que es tracta d'un organisme que presta un servei d'emergència que implica rapidesa i agilitat així com eficàcia en les respostes en cas d'accident, de catàstrofe, en definitiva, en cas d'emergència. Ens agradaria conèixer quin tipus de reestructuració fa la seva conselleria.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Administracions Públiques.

EL SR. CONSELLER D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (José Simón Gornés i Hachero):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com vostè sap GEIBSAU és una societat pública que gestiona les emergències a l'àmbit de les Illes Balears així que segons la seva importància es duen a terme una sèrie de millores en benefici dels ciutadans sense renunciar als principis d'eficàcia i d'eficiència que han de regir qualsevol acció administrativa.

La base de tot el sistema es podria dir que és el departament d'Atenció Telefònica. Per poder oferir durant els 365 dies de l'any es compta amb un cap de sala, 6 supervisors, 41 gestors telefònics i 7 auxiliars de gestió telefònica. Cal destacar que la reestructuració del passat 29 d'abril a la societat no va afectar cap treballador del SEIB 112. Sí s'ha detectat certa problemàtica amb el volum de telefonades que tècnicament no són per a una emergència i que no obstant això, provoquen que les veritablement importants, aquelles de les quals pot dependre la vida o la integritat física d'una persona, no s'atenguin amb la celeritat que tots voldríem. Per això es cerca un sistema que pugui derivar aquestes telefonades no urgents, que en molts de casos confonen el servei de l'112 amb un altre servei d'informació, fins i tot turístic, a institucions u organismes aliens a l'emergència.

També es prenen mesures per reduir l'absentisme i optimitzar el personal en els períodes en què es rep major nombre de telefonades, que solen coincidir amb el període estival. Si l'estiu és, en molts casos, la millor època perquè els empleats puguin gaudir de les seves vacances, en aquest servei passa a l'inrevés, així pretenem reduir els permisos no retribuïts i restringir les esmentades vacances en aquestes dates. Creim

que és una cosa que el món de l'emergència, en particular, i els ciutadans, en general, podran entendre perfectament.

En un altre ordre de coses, es fa feina en l'actualització i en la millora dels procediments d'intervenció dels diferents organismes. Els responsables de GEIBSAU, atenent la difícil situació econòmica, especialment d'aquesta empresa, han procedit també a una reestructuració de la unitat operativa d'emergències per convertir-la en el que ha de ser, un grup de suport tècnic de la Direcció General d'Interior, Emergències i Justícia en cert tipus d'incidents, dit d'una altra manera, es compta amb el personal suficient per participar de forma activa i eficaç en lloc de fer-ho com fins ara de forma testimonial, en aquells casos on intervenen altres organismes amb competències per poder actuar en una determinada emergència.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.15) Pregunta RGE núm. 3721/12, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reforestació de zones incendiades.

Pregunta número 15, RGE núm. 3721, relativa a reforestació de zones incendiades, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. La superficie forestal de nuestra comunidad es de un 44%, siendo importante el cuidado de nuestros bosques con actuaciones preventivas y de mejora y restauración de la cubierta forestal. Los incendios afectan gravemente al medio natural con la pérdida de cubierta vegetal y erosión de los terrenos. La Ley de montes de 2003 establece que las autonomías han de garantizar la restauración de la vegetación de las zonas forestales incendiadas. Lamentablemente no siempre fue así. La pasada legislatura una conselleria de Medio Ambiente, más preocupada en hacer autobombo, como lo demuestran los 995.000 euros gastados en simplemente elaborar una estrategia creativa y diseño de campañas publicitarias, casi un millón de euros. Impresionante. Y su cambio político (...) disputas hizo que se mermaran los esfuerzos en esta materia.

El compromiso con el medio ambiente y la conservación de nuestro patrimonio natural es uno de los ejes del programa de Gobierno del Partido Popular, siendo nuestra biodiversidad y naturaleza valores tan importantes como nuestro potencial turístico. La apuesta del Govern por la reforestación natural o reforzada permite mejorar nuestro patrimonio natural y luchar contra el cambio climático, restableciendo vulnerabilidad e impacto visual a la vegetación de la zona quemada o degradada y evitando plagas y procesos erosivos. El Govern lleva una gestión medioambiental sobre el terreno, *in situ*, contando con la iniciativa privada y con la función social de fomentar la inserción laboral conjugando gestión forestal con fomento de

energías renovables con el uso de la biomasa como recurso energético autóctono. Otra forma clara de gobernar.

Así, conseller Sr. Company, ¿qué labores de reforestación de las zonas incendiadas lleva a cabo el Govern? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, com tots sabem l'any 2011, ho he comentat fa poc, va ser un any bastant dolent d'incendis, es varen registrar un total de 158 incendis forestals amb una superfície de 2.342 hectàrees de les quals pràcticament 1.700 corresponen a zones arbrades.

Com a conseqüència d'aquesta greu situació la Conselleria d'Agricultura posa en marxa la redacció dels corresponents plans de restauració de totes les zones arbrades incendiades. L'execució i el desenvolupament d'aquells plans de restauració es troben en els següents estats, s'han realitzat treballs d'emergència en els llocs pròxims a camins, carreteres i habitatges que poguessin suposar un perill per a les persones de totes les zones on ha estat necessari tant a Mallorca com a Eivissa. Aquesta és sempre la primera actuació, donar seguretat perquè no hi hagi més de nous. Ara treballam també amb mes de 80 hectàrees cremades a l'incendi de Benirràs, l'any 2010, la qual cosa suposarà en uns mesos la finalització de les seves tasques de restauració.

Amb relació als dos grans incendis esdevinguts l'any passat, l'estiu, a Eivissa, a les serres de Morna i Roca Llisa, s'han realitzat actuacions sobre més de 20 hectàrees i es treballa en potenciar la iniciativa privada i finançament per a l'extracció d'una important quantitat de fusta cremada durant els pròxims dos anys. Això també és molt important i tenim iniciativa privada que ens dóna molt de suport.

Així mateix a l'illa de Mallorca, i gràcies al finançament o al cofinançament dels treballs per part de l'obra social de La Caixa juntament amb brigades nostres de l'IBANAT, actuarem durant l'any 2012, ho feim ja, però continuarem fent-ho, sobre un centenars d'hectàrees cremades. Com ho farem? Com sempre, primer de tot, amb una retirada de restes de fusta cremada, que això ja es fa; amb la construcció de faixes de seguretat, evitant el control de l'erosió del sol; i posteriorment amb la construcció de feixines, i també amb la repoblació del terreny amb nous arbres on sigui necessari.

Aquí també el que feim és ... generalment hi ha zones on es fan sembres i hi ha altres on tenim comprovat que no és necessari perquè les pròpies llavors de les pinyes dels pins es cuidaran que hi hagi una nova repoblació. Aquestes actuacions es duran a terme pràcticament a la Costa d'En Blanes i a la urbanització de Peguera, dins el terme municipal de Calvià, i també en el Coll d'Artà, entre Sant Llorenç d'Es Cardassar i (...).

A la vegada facilitam, com he dit abans, que la iniciativa privada pugui retirar tota la fusta cremada, la qual cosa ens dóna una bona col·laboració a l'administració...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 3726/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaració de servei públic de la línia Menorca-Madrid.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE núm. 3726/12, relativa a declaració de servei públic de la línia Menorca-Madrid, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Turisme i membres del Govern els vull donar l'enhorabona, avui fa un any del canvi polític a les Illes Balears i s'entén que la feina d'aquest govern dóna els seus fruits, perquè si ha hagut un tema important i perjudicial per a l'illa de Menorca, en especial, ha estat el problema de transport aeri i sobretot durant els mesos d'hivern. No és un problema només per a Menorca, també per a Eivissa i Formentera, però Menorca sempre ha tengut pitjors comunicacions. Des de fa molts d'anys la societat menorquina i tota la classe política ve reivindicant una declaració de servei públic amb la península, una garantia de poder anar i tornar a Madrid el mateix dia i la resposta durant molts d'anys va ser la mateixa, Europa no autoritza perquè els menorquins poden anar a Madrid via Palma.

Ha estat el canvi polític nacional, l'arribada del Partit Popular al Govern central i la sensibilitat ha canviat radicalment. Sí, senyores i senyors diputats, ha canviat radicalment, perquè era fals que Europa no ho autoritzàs sinó que la realitat era que no es volien posar doblers damunt la taula ni es tenia la sensibilitat que hi ha ara, una sensibilitat que ha fet que per primera vegada...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Entenc que es posin nerviosos perquè és el Partit Popular qui ho soluciona. Per primera vegada la Comissió Mixta del Transport Aeri es va reunir el passat mes de maig, dia 9 de maig a Menorca, i també la ministra ahir a Menorca va anunciar que el Consell de Ministres de dia 1 de juny aprovaria l'OSP. A la fi una reivindicació històrica veurà prest la llum, una reivindicació que s'ha d'estendre a altres illes que també ho necessiten.

Sr. Conseller, el felicit de nou i ens agradaria conèixer en quins termes es concretarà aquesta OSP. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, se empiezan a vislumbrar los frutos de un trabajo intenso. En un breve período de tiempo han sido varias las reuniones que han tenido lugar en relación a este tema, la última fue en Menorca el pasado día 9 de mayo y, efectivamente, con el traslado del Ministerio de Fomento a la isla de Menorca se demuestra su sensibilidad y también su rapidez. Pero esa rapidez también es gracias al empuje de nuestro presidente que él personalmente ha cogido este tema y no ha perdido ni una sola oportunidad, como ayer en la inauguración de la variante de Ferrerías, para hablar con la ministra de Fomento y ayer mismo fue cuando tuvimos esa noticia que el día 1 de junio se va a llevar a Consejo de Ministros la aprobación del pliego de condiciones del concurso del otorgamiento de la OSP para Menorca, para Mahón.

Yo creo que estamos en el buen camino, los parámetros son una duración de ocho meses, del 1 de octubre al 30 de mayo, mientras que en temporada alta estará bajo las reglas del libre mercado. En cuanto a las frecuencias, son cuatro frecuencias diarias, sin distinción entre días laborables o festivos y con una estancia mínima en destino de seis o siete horas. En relación a la política en materia de bultos y equipajes igual que en las líneas regulares, con una franquicia de un bulto de 22 kilos. En relación a las tarifas se van a iniciar ahora las consultas necesarias, las reuniones con las compañías aéreas, y en relación a las plazas se establece un número de 66.000 plazas durante los ocho meses, eliminando el uso o la clase *business* y limitándose única y exclusivamente a la clase turista.

Bueno, esto yo creo que es un buen camino, unas buenas noticias y evidentemente, como decía la Sra. Cabrer, resulta bastante llamativo que a final de año o después de la temporada alta en las Islas Baleares va a haber dos OSP para los vuelos en las Islas Baleares, una OSP que es la OSP entre islas, que se consiguió gobernando el Partido Popular aquí y en el Gobierno central con el Sr. Aznar al frente, y esta otra OSP que se va a conseguir gobernando el Sr. Rajoy en Madrid y gracias al empuje del Sr. Bauzá en las Islas Baleares. Por mucho que les duela las cosas son así.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 3727/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a declaracions de béns patrimonials.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 3727, relativa a declaració de béns patrimonials, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. President, arran d'unes informacions publicades a la premsa local vostè va donar unes explicacions en una nota sobre les seves activitats i interessos econòmics. Arran d'això el Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa va fer una petició, dia 7 de maig, des d'aleshores ens enreden amb qüestions formals i vostè no fer pública la seva nota de registre d'interessos i activitats. La farà pública, Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Jo tenc una constant cada vegada que vostè em pregunta, primer, la seva pregunta no coincideix amb l'enunciat, i segon, cada vegada que formula una pregunta l'enunciat té una part de falsedat. Avui tot l'enunciat és fals.

Miri, jo li he dir que jo vaig fer jurament de les meves declaracions de béns patrimonials i d'activitats, com tots els diputats en aquest parlament. Però no és a mi a qui s'ha de dirigir per reclamar-les, no som jo qui les hi he de lliurar. Vostè sap, i si no ho sap jo li diré, què diu el Decret 250/99, del 3 de desembre, aquest decret, pel qual s'aprova el Reglament d'incompatibilitats dels membres del Govern i d'alts càrrecs de la comunitat autònoma de les Illes Balears, disposa en el seu article 11, que el registre d'interessos d'activitats és de caràcter públic i que els qui acreditin un interès directe i legítim podran accedir mitjançant la sol·licitud d'una nota registral que s'ha de dirigir a l'òrgan que és l'encarregat. El mateix article estableix que una nota registrada serà lliurada a l'interessat per l'òrgan encarregat de la gestió registral, abans del vigèsim dia que la sol·licitud hagi tengut entrada. Aquesta és la realitat, Sr. Barceló.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. President. M'imaginava que em sortiria amb qüestions formals. La realitat és que vostè no actua amb transparència. La meua pregunta és molt clara. En el registre mercantil vostè figura com a administrador de tres societats, d'una de les quals, que es dedica a vendre vins, es va donar de baixa dia 3 de maig. La pregunta, per tant, és molt clara, vostè ens pot assegurar avui, sí o no, si compleix l'article 5 de la Llei d'incompatibilitats segons el qual no podrà exercir el president cap activitat professional, mercantil, industrial o laboral, pública o privada, retribuïda? Ens pot assegurar això? Ens pot assegurar, sí o no, Sr. President, si compleix l'article 12 de la Llei d'incompatibilitats segons el qual els titulars dels càrrecs, és a dir, el president del Govern, està obligat a declarar totes les activitats que exerceixi per si o mitjançant substitució o apoderament?

En definitiva, Sr. Bauzá, els ciutadans d'aquest país es mereixen saber si el president actua amb transparència o no, es mereixen saber si el president els ha mentit o no. Sr. Bauzá, la pregunta és molt clara, sí o no a les dues preguntes, ha declarat tot el que havia de declarar? És compatible o no és compatible?

Per acabar, recordaré unes paraules de vostè mateix, dia 14 de juny, farà quasi un any quan el varen investir president, "qui pugui a aquest vaixell haurà de signar un compromís de transparència que no deixi cap tipus de lloc als dubtes". Si no ens vol contestar a nosaltres no importa ens contesti, contesti als ciutadans. Vol esvaïr tots els dubtes que hi ha sobre la seva declaració d'interessos i activitats? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, jo insistesc, per molt que vostè intenti fer creure una cosa que no és, no ho aconseguirà. Jo vaig entregar la meua declaració de béns patrimonials i d'activitats i no som jo l'òrgan que du la gestió registral. Per tant, no és a mi a qui ho ha de demanar. Ho ha de demanar a l'òrgan competent. Pareix que vostè ni tan sols vol seguir el que diu el mateix Reglament. Vostè no pot agafar i deixar un document com li vengui en gana.

Miri, segueixi els tràmits ordinaris oportuns i vostè tindrà la informació. No som jo qui li ha de donar, és l'òrgan competent. Entre altres coses perquè no puc i molt manco vull evitar que vostès tinguin la informació. Però ha de ser l'òrgan competent oportú el que l'hi ha de facilitar.

Moltes gràcies, Sr. Barceló.

(Aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 3734/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a retrocessos durant el darrer any (VI).

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18 RGE núm. 3734/12, relativa a retrocessos durant el darrer any i que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, després d'un any de les eleccions municipals i autonòmiques, ja tenim la seva herència i d'això en començam a parlar avui. Se'n recorda d'allò que vostè deia fa un any? Paraules seves, "cualquier nuevo parado será responsabilidad mía". Bé, idò des que governen no han deixat d'augmentar i vostè no n'ha tornat a parlar. "Jamás me he planteado el copago sanitario". Els pensionistes ja han de pagar pels medicaments i a més, ens han fixat una taxa de 10 euros per a una tarja sanitària que no serveis per a res. "Lo último recomendable es la subida de impuestos". Bé, idò ja pagam la benzina més cara d'Espanya gràcies a vostè.

"Uno de cada cuatro euros será para educación de calidad. Será la legislatura de las autopistas de la educación". Autopistes de l'educació. Allò que vostè ha fet són autopistes per a la segregació dels alumnes i posar en perill la qualitat de la nostra educació. "No pienso reducir funcionarios". En el seu Pla de retall pensa acomiadar-ne 3.000 de servidors públics. "Vengo a regenerar Baleares". Ui, ui! En què consisteix la regeneració?, en apujar sots al seu gabinet i tancar dos hospitals públics de la nostra comunitat autònoma? "Me comprometo a cambiar la situación". Això sí ho ha fet, ha empitjorat la situació dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears. Avui vivim pitjor.

Com valora l'empobriment dels nostres ciutadans? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. És curiós que cada dimarts vostè ve aquí per llevar-se del damunt tota la responsabilitat que el seu govern, el govern socialista i el de tot el pacte d'esquerres va fer. I ens vol donar a tots nosaltres la responsabilitat i la culpa de la situació de crisi. Com si vostès no haguessin governat, com si vostès no tenguessin res a veure. Sí és cert que vostès no varen prendre decisions i l'herència sembla que és formidable.

Cada dimarts jo pos exemples, avui no ho faré, simplement li faré una recomanació. Agafi l'informe de la Sindicatura de Comptes, si vol, si vol, llegeixi'l. I simplement cada frase, cada línia que llegeixi, no pensi en aquest president, ni en aquest grup parlamentari, pensi en una institució que és la Sindicatura de Comptes.

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Podria callar ara perquè és definitori, el president no sap dir ni una sola mesura que ha fet per millorar la situació dels ciutadans durant un any de Govern. Vostè ja pot parlar de les herències que vulgui, vostè ja du un any governant, el 25% de la legislatura ja ha passat. Per tant, jo no tenc cap problema amb l'herència, ni amb el govern socialista, vàrem estar orgullosos de governar i intentarem tornar governar el 2015, no es preocupi per això, Sr. Bauzá, no estam gens nerviosos.

A mi em preocupa la realitat dels ciutadans de les Illes Balears que és responsabilitat seva, se posi com se posi. Tenim la històrica xifra del nombre d'aturats, l'històric nombre de persones que no cobren cap prestació, aturada tota la inversió pública, zero inversió en economia productiva, augment d'impostos per a tothom, xifres històriques de ciutadans que esperen per a una atenció mèdica, deteriorament de l'educació, eliminació dels drets dels treballadors, eliminació dels drets de les persones amb dependència, xifra històrica d'atur entre els joves, ruptura de tot el diàleg social, deixa desemparats els nins amb necessitats especials. Amb tot aquest panorama, no pensa que alguna cosa no fa bé, Sr. Bauzá? Jo li dic Sr. Bauzá, vostè fa un any que governa, ha suspès i la seva herència empobreix els ciutadans d'aquesta terra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sra. Armengol. Vostè pot fer el balanç que li interessi perquè només fa aquest balanç. Nosaltres prenem les decisions adequades, les decisions oportunes, que impliquen un desgast però que impliquen responsabilitat.

Vostè diu que li digui una mesura. Miri, que vostès no governen. Aquesta és la gran mesura...

(Remor de veus)

I vostè diu que se sent orgullosa de governar, sí, vostè se'n sent orgullosa, però els que ho pateixen són els ciutadans. Però també li diré el que s'ha dit darrerament, i no ho dic jo. Sindicatura de Comptes. *“La Sindicatura censura al pacte por endosar deuda al Partido Popular y el descontrol del déficit. Más de 1.000 millones de desfase presupuestario en el 2010, último año completo del Sr. Antich. Critica el abuso de la deuda con cargo a años futuros y avala los recortes del actual Govern”*. *“La Sindicatura de Cuentas desvela que el pacto gastó 1.060 millones más de lo ingresado en el año 2010 y exige al Govern que sea más escrupuloso con las subvenciones y evite fraccionar los contratos menores para evitar los concursos públicos”*. *“El PSIB provocó el colapso del ib-salut en el año 2010, a base de contratos y sobresueldos, año que originó el agujero de 200 millones que ha motivado el Plan de ajuste”*. *“La Sindicatura de Cuentas informa de las irregularidades como por ejemplo que el director del ib-salut fue creando puestos de trabajo, sin tener las competencias para hacerlo”*...

(Remor de veus)

“El desfase de SFM, gastar seis veces más de lo que le pagó el Sr. Zapatero”. Pàgina 6 de l'informe, *“La Sindicatura continua recomanant que s'analitzi i es redueixi l'estructura i la composició del sector públic autonòmic i que es vetlli per a la seva adaptació a la satisfacció de les necessitats públiques, sota els principis d'eficàcia, eficiència i economia”*.

Sra. Armengol, vostè és la pitjor alumna de la classe i vol donar classes i avaluar tots els alumnes. Està d'enhonorabona, Sra. Armengol.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 2549/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'inversions.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la interpel·lació RGE núm. 2549/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general d'inversions.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Thomàs. Perdó, Sr. Marc Pons, és que he vist que el Sr. Thomàs s'aixecava i pensava que venia cap aquí. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Cap problema. Moltes gràcies, Sr. President. Ho recordàvem avui, aquesta setmana fa un any que el Partit Popular va assolir la victòria electoral i que el Sr. Bauzá va iniciar la conformació d'un nou govern. Ho va fer amb moltes promeses, amb enormes expectatives lligades directament a la capacitat de moure economia i de reduir l'atur. Ho va fer amb la capacitat de generar confiança. "Amb l'arribada popular al Govern iniciarem la recuperació econòmica", ens explicaven vostès de manera eufòrica. D'açò ja va un any i un any és temps suficient per fer una valoració. Un any és un bon moment per demanar-se si ara, si en aquests moments, a finals del maig de 2012 estam millor o pitjor de com estàvem en el maig del 2011.

I després d'escoltar atentament el torn de preguntes...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria un poc de silenci, per favor!

EL SR. PONS I PONS:

... de control al Govern i quedaven pocs dubtes. Tenim un govern que ha apostat per una sanitat que suprimeix serveis i redueix l'atenció als ciutadans tancant hospitals i eliminant els ajuts socials. Tenim un govern que ha apostat per una educació on es prima la massificació dels centres, la reducció del professorat i ha fet de la ignorància cap als clústers de la innovació una pauta de comportament. Tenim un govern que va decidir llançar-se en solitari, sense escoltar ningú i amb la imposició com a únic criteri, cap el camí de les retallades indiscriminades, que ens han dut que a les nostres illes hi hagi un 9% més d'aturat si 14.000 afiliats menys a la Seguretat Social; que ha fet que l'índex de confiança de l'empresariat hagi caigut 20 punts en el darrer any, mentre les previsions del producte interior brut del mateix Govern pel que queda d'any, ens diuen que estarà immers en la recessió. Acabarem aquest 2012 amb un -0,8 ens diu el mateix Govern.

Sr. Vicepresident Econòmic, no hi ha marge per a la interpretació, avui estam pitjor que fa un any. Així ho corroboren totes les xifres estadístiques, les mirem com les mirem. Així ho corrobora el sentit de la gent, on comentari rere comentari, manifestació rere manifestació ens traslladen la desafecció cap a un Govern que perd credibilitat a marxes forçades. La política d'austeritat extrema i la supressió de serveis, costi el que costi, l'eliminació de tota mesura d'estímul no està funcionant, està empitjorant encara molt més la situació. El dogma de l'austeritat com a camí ha creat un cercle viciós en què estam immersos ben de ple, perquè hi ha una relació directa en moment de forta crisi econòmica entre la intensitat de les retallades i el nivell de refredament de l'economia, de tal manera que quan majors siguin aquestes retallades, major serà encara el refredament de l'economia. I quan més es refreda l'economia menors són els ingressos per part de l'Administració, cosa que acabarà provocant un increment del deute i, per tant, la necessitat de seguir augmentant les retallades per tal d'equilibrar els comptes públics.

Aquesta és la situació en què ens trobam, més retallades és més refredament, més refredament és menys ingressos i menys ingressos representa fer encara moltes més retallades. Davant la situació que ens trobam, li hauríem de demanar al Govern que tingués capacitat de poder-lo rompre. Només amb retallades no afavorirem el creixement i sense creixement no hi haurà manera de poder quadrar els comptes públics.

Quan de temps haurà de passar perquè ens adonem de què és necessari rectificar? Que l'única opció de l'ajustament, de la retallada en un context recessiu tan sols afavoreix més recessió. Miri el que li dic, no hi ha confiança que pugui suposar una recuperació quan un govern està ficant una economia en crisi dins una recessió profunda. I vostès ho estan fent a marxes forçades, basta veure la resposta dels mercats. Ens estan castigant cada dia més, precisament perquè no creuen que amb aquestes mesures siguem capaços de generar creixement econòmic. Basta veure el posicionament actual que hi ha dins la mateixa Unió Europea, que hi ha fins i tot arreu del món. Sabem què han fet aquests moments? Han acabat reconeixent que només amb retallades no sortirem d'aquesta crisi. Han acabat reconeixent la necessitat de replantejar-se el fet de ser estrictes amb el dèficit, perquè en aquest ritme s'acabaran carregant tota l'economia de la Unió Europea.

Miri aquesta setmana, demà mateix, hi ha una cimera informal de la Unió Europea, on està previst que es pugui presentar un Pla de creixement, a partir de mesures d'estímul basades en inversió pública. Es parla de 200.000 milions d'euros, es parla de molts recursos. Un pla d'estímul d'inversions pensat per als països del sud d'Europa, entre ells Espanya. Estam parlant de molts de doblers, de molta inversió en infraestructures, energia, innovació. Fixi-s'hi bé, a la dreta europea els ha costat, però s'han donat compte després de quatre anys de crisi que només amb austeritat no ens en sortirem, sinó que és imprescindible aquest esforç de l'austeritat lligar-lo a mesures d'estímul econòmic. Necessitam apostar per la inversió pública si de ver volem rompre aquest maleït cercle viciós en què ens trobam i que ens du al fons d'una llarga i profunda recessió econòmica.

I en aquest sentit, Sr. Vicepresident Econòmic, des del nostre grup li demanam que es posi en posició entorn aquest possible pla d'estímul i quin plantejament farà aquest govern autonòmic. Ens agradaria que ens digués si creu que Balears ha de moure les fitxes oportunes, tenir una estratègia pròpia per fer possible l'arribada d'inversions a les nostres illes. Ha pres alguna determinació sobre aquesta qüestió? Pensa actuar per iniciativa pròpia o esperar senzillament que sigui Madrid que li digui què han de fer? També ens agradaria que ens digués, Sr. Vicepresident, si creu que hem de corregir els principis econòmics que han regit aquest últim any, basats únicament sobre els criteris d'austeritat i que ja hem vist quins resultats ens estan donant.

No creu que hauríem de fer un esforç per dedicar temps i recursos a dissenyar a les Balears i per a les Balears, amb els nostres recursos, amb els que ens corresponen, un pla d'estímul econòmic sustentat sobre les inversions públiques? Li faig aquesta pregunta perquè hem vist el que han fet fins ara en matèria d'inversió pública, allà on la falta de convenciment a l'hora de defensar allò que ens correspon, ens ha fet perdre moltes inversions. I a les poques que ens hi quedaven, l'arbitrarietat ha acabat marcat l'ordre de prioritats. I m'explic. Com és possible que haguem deixat perdre inversions d'altres institucions, que ens corresponien i que ja no vindran? Com és possible que hi hagi inversions establertes per llei orgànica a l'Estatut d'Autonomia que no arribaran el 2011? Com és possible que les inversions estatutàries no estiguin ni tan sols pressupostades en el 2012? I que tot açò hagi de succeir sense que el Govern faci absolutament res, ni tan sols alci la veu i ens en fan de falta, eh? Però ja veim en certa manera la màxima de, qualsevol cosa, manco fer enfadar el Sr. Rajoy. En lloc de tenir un Govern almanco valent, que tengui la capacitat de plantar cara per aconseguir allò que ens correspon, prefereix demanar sacrificis en forma d'austeritat als ciutadans perquè no tenim recursos suficients.

Però açò no acaba aquí, perquè no només el Govern ha deixat de batallar per als recursos que ens pertocaven, sinó que encara més greu, el Govern ha deixat d'executar inversions amb recursos finalistes que ens han ingressat des de Madrid i que de manera deliberada han paralitzat o han retardat. On han anat els diners ja ingressats des de Madrid per a les obres de Can Weyler 3 milions d'euros, els 10 milions d'euros de la Platja de Palma, els 2,5 de les actuacions a la Serra de Tramuntana, el milió d'euros del castell de Santuari o el milió d'euros del monestir del Bellpuig? Què han fet amb ells? Què han fet amb els diners ja ingressats per Madrid per a les obres de S'Enclusa o del Parc BIT d'Alaior? Ni una sola explicació pública ni privada. Ningú no sap realment què ha succeït. Ha regit l'arbitrarietat més absoluta a l'hora de decidir què caminava i què no caminava, què s'aturava i què no s'aturava, sense debat públic, sense cap explicació per part del Govern.

Li posaré un altre exemple, Sr. Vicepresident, amb quin criteri va decidir impulsar la finalització del Palau de Congressos i, en canvi, veim la ralentització del ritme de construcció de l'Hospital d'Eivissa o directament la paralització completa de les obres del Pati de Sa Lluna? S'adona que de totes aquestes decisions preses per vostè hi ha en joc la viabilitat econòmic de més d'una empresa? L'estratègia col·lectiva de més d'un poble? La capacitat de guanyar o perdre musculatura per al sector productiu davant d'aquesta maleïda crisi? I res de tot açò ha tingut en compte a l'hora de decidir què executava i què es paralitzava. Ni una sola explicació per part del Govern, l'obscurantisme més absolut. I aquesta és una pèssima manera de governar.

Acab ja, Sr. President. Cada dia són més i més fortes les veus que clamen contra aquest dogma de l'austeritat com a única fórmula per sortir de la crisi i que demanen a la vegada polítiques valentes i decidides que permetin conjugar l'austeritat amb potents plans d'estímul econòmic. La Unió Europea està corregint la seva política, els Estats Units fa temps que hi varen apostar. A Espanya i a les Illes Balears però continuam per la senda de la tísica gran com a única via possible mentre veim augmentar l'atur, disminuir l'afiliació a la Seguretat Social i

deteriorar la cohesió social. Sense acords, sense planificació, sense cap visió de conjunt, ni pla de país. El Govern del Sr. Bauzá imposa mesures de curta durada que l'únic que fan és malmetre encara molt més la difícil situació en què es troba aquesta terra i així ens va.

Esper, Sr. Vicepresident Econòmic, a diferència d'allò que ha fet el Sr. Bauzá amb la portaveu, ens pugui explicar què ha succeït en cada un d'aquests projectes i per què alguns d'ells els ha decidit retirar i d'altres en canvi continuen?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENTE ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, vostè em demana com és possible que no hi hagi inversions, i la veritat és que venint del grup parlamentari que ha tengut el Govern fins fa un any, és realment estranya aquesta pregunta perquè si no hi ha inversions és perquè bàsicament perquè vostès varen plantejar moltes inversions que sabien que eren molt complicades sense doblers. Varen aplicar el criteri de caixa única. On són els doblers? Això ho deman jo. Jo record haver sentit parlar de les inversions aquelles silencioses i la veritat és que no sé on són, no sé on són les inversions silencioses, no ho sé.

En definitiva, la gestió que vostè proposa és la mateixa que vostès varen desenvolupar, prometre i gastar tot allò que no tenien. Un pla de xoc què significava? Increment de despesa molt notable amb recursos que no es tenien. I efectivament, el Govern d'Espanya va repetir aquesta situació. I això és realment preocupant, perquè com a mínim haurien d'haver après la lliçó, hem arribat on hem arribat a conseqüència de la política que es va dur a terme durant els primers anys de la crisi, una crisi que té forma de ve doble, i té forma de ve doble justament per aquesta actitud duita pel Govern d'Espanya i del Govern de les Illes Balears, una actitud que va consistir a incrementar la despesa de forma extraordinària, més de 500 milions d'euros, mentre els ingressos estaven caient, caient entorn als 130 milions d'euros.

És a dir, quan es diu que aquesta crisi o aquesta situació que tenim ara al Govern de les Illes Balears es deu a una reducció d'ingressos, és cert, però sobretot, sobretot, a una acceleració a la despesa i aquesta és la situació que ens ha duit a estar ara on som, una política absolutament equivocada, una política que no ha tengut cap conseqüència.

Podem començar a veure inversions deixades a mig camí, conseqüència de la manca de crèdit, conseqüència de la manca de finançament. Nosaltres no anirem per aquest camí. Cada vegada que fem una inversió, mirarem la rendibilitat econòmica d'aquesta inversió, perquè fer un inversió equivocada significa que el producte interior brut, que la capacitat de produir de l'economia va minvant, va reduint, s'ha de mantenir i l'hem de mantenir tots, amb impostos que recauen damunt les empreses i que recauen damunt els ciutadans. No

anirem per aquest camí, anirem per un camí de solvència econòmica i de realitat econòmica.

Inversions, vull recordar que també varen caure durant els anys del pacte de progrés, al capítol 6 -i ho poden repassar- dels pressuposts que van del 2008 al 2011, varen suposar una reducció del 38% perquè aquella cosa s'acabava i el que és greu -ho repetesc una vegada més- és que sabent, havent tengut l'experiència, havent tengut... estant a primera línia, directa, d'acció encara parlin d'aquesta manera. No té absolutament sentit. No hi ha marge de maniobra, quan s'està endeutat fins al punt en què estam nosaltres, el que hem de fer clarament és una doble aposta, per una banda, intentar controlar la despesa pública fent una gestió més acurada de tot allò que tenim i, per una altra, fer una aposta perquè les normatives i la legislació sigui similar al nostre entorn.

Amb la política d'inversió indiscriminada que bàsicament era dir que farem inversions perquè evidentment no s'arribaven a fer, l'únic que fèiem era generar unes expectatives que es veien una vegada i una altra defraudades. Quan vàrem arribar molts d'aquells projectes que vostè ha mencionat estaven aturats, aturats per manca de pagament, senzillament per això i en aquest moment no podem anar per aquest camí.

Quant a pla d'estímul, sap quin és l'autèntic pla d'estímul? Jo li diré quin és l'autèntic pla d'estímul: poder fer front a les factures que varen deixar damunt les taules de moltes de les conselleries, 750 milions d'euros que es posaran en circulació el mes que ve, això és un autèntic pla d'estímul, complir les obligacions, dir el que hem de fer i fer allò que hem de fer.

Aquesta és la realitat. Els doblers no han arribat, no han arribat, això m'agradaria saber, on són els doblers. Tenim un problema, conseqüència de la seva política de desviar recursos que arribaven per a una inversió a altres menesters, a pagar nòmines, a pagar salaris, a pagar despesa corrent, tenim un autèntic problema, perquè vostès es varen comprometre a fer determinades obres, a fer determinades inversions en un determinat moment, inversions que ni es varen començar en molts de casos i vostè en coneix moltes d'aquestes..., perquè moltes l'afectaven de manera directa. I en aquest cas, ara haurem d'intentar renegociar, fer tot el que sigui... estigui al nostre abast perquè puguin sortir endavant. Un problema que no és nostre, que ve del passat, perquè efectivament durant l'any 2012 hem pressupostat poques inversions, poques inversions, però bàsiques, seguint un criteri -com deia- de racionalitzar tot el que té a veure amb inversions, anant als serveis bàsics, anant a matèries d'energia, anant a línies a PIME i a desenvolupament local. Aquestes seran les nostres línies d'inversions, que estaran molt allunyades d'aquelles que somniaven en grans projectes que no es podien arribar ni a mantenir ni a finalitzar.

La política econòmica en moments de dificultats requereix posar els comptes públics al dia, ho he dit una vegada i una altra, els mercats estan tancats, no hi ha possibilitat de finançament, no n'hi ha, ni per part d'Europa ni per part d'Espanya ni per part de les Balears, no hi ha aquestes possibilitats. Per tant, el que hem de fer és, primer, arreglar això per després poder llançar una campanya d'inversions, posar-ho a l'inrevés és negar la realitat. Els ho he dit una vegada i una altra i com més estic en aquest parlament, més puc constatar un fet: l'economia i el Partit Socialista semblen incompatibles perquè són principis absolutament bàsics, és l'abecé de l'economia és allò que suposa un coneixement per part de qualsevol persona que hagi hagut de gestionar qualsevol tipus de recurs. I en aquest sentit, és preocupant aquesta actitud del Partit Socialista, de no reconèixer la realitat i de negar el que és l'abecé d'una política econòmica adequada. És preocupant perquè sembla que vostès, si tornassin al Govern tornarien fer el mateix, i saps on arribaríem?, allà mateix, a una situació que, des del punt de vista (...), requereix una acció immediata i un posar en ordre tot allò que es va fer malament. En aquest sentit, crec que feim un flac favor a l'economia i feim un flac favor a l'activitat productiva a les Illes Balears.

Quant a les inversions estatutàries, evidentment que volem reclamar les inversions estatutàries, evidentment, com qualsevol altre dret que pertany a aquesta comunitat i no es preocupi, ho farem, ho estam fent i arribarà el moment de poder dir que sí, però és cert que quan hi ha moments de dificultats i els moments de dificultats no són només a Balears, sinó que són al conjunt del país, també és cert que el primer element a estudiar i a redefinir són les inversions, perquè en tenim moltes, d'inversions fetes, i les podem aprofitar millor. És el primer que hem de fer. A partir d'aquí, és evident que després vendran més inversions i aquestes han de tenir aquesta rendibilitat econòmica que fins ara ha mancat en moltes de les inversions que vostès varen fer, hem de parlar del tren, hem de parlar d'inversions que no tenien cap tipus de rendibilitat econòmica i que suposaven carregar a l'esquena de les empreses unes despeses que les feien incompetitives, que feien que no poguessin estar a l'alçada de les altres. Tot això s'ha de canviar i, evidentment, ho canviarem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Aguiló prové del món universitari, per tant, millor que ningú sap com ho han de fer a l'hora d'avaluar un alumne, el que és clar és que si li fan un examen i li demanen una sèrie de coses, si en les respostes a aquestes preguntes que li fan no contesta res, sinó que contesta altres coses, la nota final acaba essent un zero. Sr. Aguiló, no m'ha respost res o pràcticament res del que li havia demanat.

Li he dit: la Unió Europea està preparant un pla d'estímul, de recursos econòmics que vindran als països del sud, que poden venir a les Illes Balears, què pensa fer vostè? Actuarà o no? Ens deixam endur directament fins que algú ens toqui a la porta, heu fet res? És aquest el plantejament que fa el govern autonòmic?, el de la passivitat? Es mouen coses fora de les Balears, la Unió Europea es mou, està preparant plans d'estímul per a Espanya, per a les Balears, què feim?, ens creuem de braços fins que ens cridin? Què pensa fer? La resposta, jo entenc que res, no pot ser aquest camí.

Plans d'estímul per al creixement, Sr. Aguiló, si miram fora i veim que les coses canvien, per què no ens enganxam a aquest ritme? Per què no feim açò i en canvi, veim que no hi ha cap tipus d'interès, les inversions estatutàries i els recursos que li dic són recursos que han arribat a aquesta comunitat autònoma, són recursos finalistes que vostè ha de justificar davant Madrid, o hi ha un pacte ocult aquí amb Madrid que no sabem?

Li ho torn a demanar, què farà amb el Parc Bit de Menorca? Què succeeix amb Can Weyler? Aquest doblers, vostès els tenen, estan pendants d'adjudicació, únicament d'adjudicació, són recursos finalistes ingressats i vostè ha de donar explicacions davant Madrid perquè els ha donat un mes per fer açò. No em doni les excuses del Sr. Manera, que si en un moment determinat per caixa única els va congelar o els va deixar de congelar, vostè els ha d'agafar i els ha de posar aquí. Aquesta és la seva responsabilitat i ha passat un any i no val mirar cap endarrera, és una explicació que vostè ha de donar davant Madrid i li demanam que ho expliqui, que ens conti què és el que... si hi ha algun tipus de pacte o què fan amb Madrid per tal d'arribar a aquest acord.

Inversions silencioses, miri, jo n'hi posaré una, la variant de Ferreries que vostès varen venir ahir a inaugurar-la; no es varen recordar de qui l'havia aconseguida, no passi cap pena que aquesta no s'inunda.

(Remor de veus)

Ah, i tant com sí, recursos tancats amb Madrid, per suposat que sí...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Açò és al que vostès renunciem, açò és al què vostès renunciem. El Sr. Vicepresident Econòmic ens explicava allò de l'abecé de l'economia, miri, sap quan és que s'ha de ser radical amb l'austeritat? Sap quan és que s'ha de ser...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, preg silenci.

(Continua la remor de veus)

Preg silenci. Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sap quan és que s'ha de ser radical amb l'austeritat?, sap quan? En èpoques de bonança, quan hi ha bombolles immobiliàries, financeres que van a tota pastilla, l'Administració té l'obligació en aquells moments de ser austera.

Li hem de recordar els moments de màxima esplendor de bombolla immobiliària i financera què feien en aquesta comunitat autònoma? Hem de recordar què feia el Govern del Partit Popular del Sr. Matas? Més llenya al foc, fot-li per endavant, que no hi ha cap problema!, i disparàvem. Sap a més a més de quina manera? Amb plantejaments que han demostrat una falta d'honestedat tremenda. Fixi's si va ser pessim aquell govern que no hi ha ningú de tot aquell arc, de tota aquesta part d'aquí que estigui disposat a reivindicar-lo, del seu propi partit, eh?, tothom mira cap a una altra banda. És ben igual si es varen endeutar o si invertien, invertien quan no feia falta per a la nostra economia, ningú no té la capacitat de reivindicar-ho. Un president imputat, o condemnat ja, quatre consellers, quaranta alts càrrecs, batlles... Açò va ser un plantejament que no hauríem d'oblidar mai i que ha suposat, en certa manera, la pitjor praxis política dels plantejaments econòmics: invertir al màxim en el moment en què l'economia creix i va a les totes.

Vaig acabant, finalment val el plantejament ja d'economia o les mesures econòmiques que vostès han plantejat, bàsicament les podem veure i creim que deixen molt a desitjar perquè hem vist una llei d'emprenedoria neutra, asèptica, que l'empresariat no comparteix per a res, hem vist un pla d'internacionalització d'empreses presentat per vostè, sense calendari, sense recursos econòmics, que no suposa cap tipus de suport per a l'empresariat i hi ha fins i tot el suport als clústers d'innovació, això són els plantejaments que hauríem de... l'externacionalització, l'emprenedoria i la innovació haurien de ser tres potes on descansés realment aquesta voluntat de canvi de model. Cap d'aquestes tres no compten amb el suport en aquest moment per part del Govern. Els clústers ens diuen que ni tan sols els agafen el telèfon quan es volen asseure amb vostès, ni tan sols açò. I aquesta, evidentment, no pot ser en cap cas la fórmula i molt manco la de cercar el moviment econòmic a través de l'especulació urbanística, com fa la Llei 2/2012, la Llei general turística, on l'arbitrarietat a l'hora de definir què es podrà fer i què no es podrà fer, descansarà exclusivament en mans del conseller de Turisme.

Aquests plantejaments són plantejaments molt antics que ens han duit a moments com els que patim ara i que demanen un canvi de plantejament diferent: aprofitar les inversions que tenim de Madrid que no els aprofiten, aprofitar cercar el pacte i el consens entre totes les forces polítiques per definir un camí que sigui entre tots i aquí devora ens agradaria senzillament, Sr. Vicepresident, que tingués aquesta capacitat de poder cercar aquests acords i aquests pactes entre totes les forces polítiques que fessin possible, precisament, el fet de poder caminar i poder fer un treball de manera conjunta.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat, veig que no tan sols hi ha una incompatibilitat entre el que seria l'abecé de l'economia i les idees del Partit Socialista, sinó que fins i tot hi ha una negació de la pròpia realitat viscuda per vostès mateixos. Quan parlam de les inversions estatutàries del Pati de Sa Lluna o del Parc Bit de Menorca, parlam que els que varen desviar els doblers no va ser aquest govern, varen ser vostès els que ho varen fer. Els que varen canviar les partides varen ser vostès i ara demanen explicacions a aquest govern. Aquest govern ho arreglarà, no es preocupi, no es preocupi, ho arreglarà, ho arreglarà, com ho estam arreglant absolutament tot! Ho arreglarem, estigui tranquil en aquest sentit. Fins i tot arreglarem una cosa que és important: cada vegada que miram les taxes de creixement per illes, veim que una illa va una mica més endarrerida que les altres, justament la que va governar vostè. Probablement hi tenen a veure moltes de les polítiques que varen desenvolupar i li dic una cosa: també canviarem això, també hi haurà un canvi en aquest sentit.

Em diu que els clústers no... que no agafam el telèfon. Jo li diré el que passa amb els clústers. Els clústers, que és una idea bona i que pot funcionar molt bé, també tenen necessitat de passar pel filtre econòmic, ben igual que tota la resta, qualsevol inversió que es faci, ha de ser una inversió que hem de mirar la seva rendibilitat des d'un punt de vista social i econòmic, i això és el que demanam als clústers. Feim una avaluació dels retorns que suposen cap a la ciutadania, però el que no val és donar doblers a fons perduts sense saber on van. Necessitam tenir un control de tot el que feim. Necessitam ser molt més curosos amb els doblers públics. Sé que un membre del Partit Socialista va dir que els doblers públics no eren de ningú. No és cert. Els doblers públics no són de ningú, no són de ningú, són....

(Remor de veus)

...són de tots i per tant, s'ha d'anar molt més alerta del que vostès varen anar.

En aquest sentit, no es preocupi, anirem pel bon camí, feim la feina, agafam totes aquelles coses que s'han de rectificar i les anam rectificant, a poc a poc, sense fer renou, però les feim i d'aquí a un temps, la veritat és que aquesta comunitat autònoma funcionarà d'una manera ben diferent a com la vàrem trobar.

Quant als plans d'estímul, bé, estam al corrent de veure com són els plans d'estímul i les possibles inversions europees. Li asseguro que si això s'arriba a produir estarem en primera línia, però primer, s'ha d'arribar a produir, hi ha d'haver la informació adequada i això no ha de defugir en cap moment -en cap moment- de les dues línies principals que són la nostra responsabilitat, perquè les possibles inversions que vinguin de fora són responsabilitat d'altres i estarem allò on haguem d'estar, però les nostres dues principals obligacions són controlar el dèficit, controlar els comptes públics, dur una gestió de les institucions públiques acurada i que respongui als principis de bona economia i, al mateix temps, anar fent reformes legislatives perquè tot l'aparat productiu de tota la comunitat autònoma pugui estar també en primera línia de la competitivitat internacional, perquè el problema que tenim -i no li ho sentit dir, a vostè, no els ho he sentit dir mai- és un problema de competitivitat. L'economia no és quelcom que es pugui fer de qualsevol manera, té les seves regles i aquestes regles s'han de seguir i una d'elles és que allò que produïm ha de ser un producte de qualitat i a preus raonables, a preus que estiguin en consonància amb la resta del mercat. Per tant, si ens dedicam a tadar els doblers, per tant si ens dedicam a fer inversions que no són productives estam posant dificultats i estam posant pals a la roda a l'activitat econòmica de tots i sense cap altra sortida que anar a un procés de reducció d'activitat econòmica.

Per tant, si el que volem fer és posar en marxa el creixement econòmic, posar en marxa l'activitat econòmica que després generarà llocs de feina, la política econòmica que hem de seguir és justament la contrària de la que vostès preconitzen després d'haver-la posada o implementada amb uns resultats que, francament... en fi, que tots coneixem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

III. Moció RGE núm. 3612/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de polítiques actives d'ocupació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2784/12.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Moció RGE núm. 3612/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de polítiques actives d'ocupació, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 2784/12.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, encara que aquest sigui el problema més important dels ciutadans d'aquestes illes i de tot el país, l'atur, la manca d'oportunitats de feina, de com som capaços de donar un missatge, un mínim d'esperança a tota la gent que en aquest moment passa un vertader moment de dificultat, em sorprèn que el Govern no hi sigui, però així i tot, vull apel·lar als diputats del

Partit Popular, a les diputades del Partit Popular de ser capaços d'estructurar entorn a les respostes a la situació de l'atur a les nostres illes, possibilitats d'acord.

No repetiré les dades dures de la situació laboral que vivim en aquests moments, una situació laboral que a més a més va empitjorant, una situació laboral d'atur i sobretot en col·lectius vertaderament difícil que tinguin una resposta, com són els joves, els joves que no han accedit mai a una ocupació, o les persones que estan esgotant les prestacions a la nostra comunitat autònoma, o les famílies que tenen tots els seus membres a l'atur.

Per tant cal actuar. Creim que plantejar l'ortodòxia que el creixement de l'ocupació només dependrà de les oportunitats de creixement de les empreses privades i, per tant, aplicar com única resposta que el mercat ho resoldrà i que per tant la política ortodoxa del Govern que va marcada pel fet que s'incrementi la rendibilitat empresarial, i partir d'aquí i perquè aquesta rendibilitat empresarial sigui màxima i possible es redueixin els impostos, es redueixin els salaris, es redueixin les prestacions, aquest disseny, que és el definit com el posicionament ortodox o el posicionament més conservador de determinats economistes, que veim que vertaderament té poques oportunitats de donar una resposta sobretot als col·lectius més febles.

No podem plantejar la competitivitat només a costa de rebaixar salaris. No podem plantejar la competitivitat i el creixement de les empreses d'aquest país com a resposta a creixement només a partir de rebaixa de salaris, de rebaixa d'impostos i de rebaixa de prestacions. Crèiem i pensàvem que hi havia marcs d'acord, que la competitivitat també havia de venir fonamentalment per la formació, per les oportunitats de lligar la formació a les persones aturades, i per tant que aquesta crisi, en aquest moment que teníem tanta gent aturada, era un moment clau com per fer una empena per preparar millor la gent d'acord amb les necessitats de les empreses, d'acord amb una manera d'entendre de manera diferents aquesta formació professional per a l'ocupació i en el seu conjunt, però per açò també és necessari actuar.

I aquest és el sentit que volem plantejar en aquesta proposta. No és una proposta radical; les propostes que avui trobin aquí les voldríem plantejar que són més reformistes, són conscients, es tracta d'anar caminant per donar esperança als ciutadans que, repetesc, en aquest moment s'ho passen més malament. I en aquest moment, per tant, de la visualització del que tenim avui, repetesc, d'aquesta visualització, que ens agradi o no és la que impera a nivell de l'Estat i que repercuteix d'una manera clara a l'àmbit de la nostra comunitat autònoma, aquesta, per tant, ortodòxia que veim que no respon a millorar la competitivitat a partir de la formació dels nostres treballadors, és el que no han fet altres països europeus i és el que recomana no fer fins i tot l'Organització Mundial del Treball.

Per tant també amb aquestes propostes que presentem avui aquí, fins a 17 punts, què plantejam? Plantejam fonamentalment convergència amb països de la Unió Europea que han practicat polítiques, que han ajudat o que com a mínim fan que no tinguin unes taxes d'atur tan grans com les que tenim. I, per altra banda, també recomanacions de la mateixa Organització Mundial del Treball, que els deia a la meua primera intervenció fa 15 dies que assenyalava que invertir en ocupació, invertir en polítiques actives donava uns millors resultats tant econòmics com socials, perquè el que ens preocupa de la situació que tenim avui en aquests moments és que aquest creixement que volem impulsar sigui més injust per a molta gent, i per tant hauríem de ser capaços d'establir els mecanismes que poguessin donar un mínim de justícia social en aquesta situació de com afrontam aquesta crisi.

I aquests són fonamentalment els punts. Jo som conscient que hi ha punts que marquen, evidentment, un àmbit de la política estatal, però que valia la pena que posicionéssim damunt el paper. És el que fa referència als recursos que els països de la Unió Europea destinen a polítiques actives d'ocupació; estam molt enfora en el nostre país, a l'Estat, i per tant amb una repercussió directa sobre la comunitat autònoma. Enguany els pressuposts de l'Estat rebaixen en un 56% els recursos que arribaran a cadascuna de les comunitats autònomes, i açò hipoteca l'acció d'aquest govern en matèria d'ocupació, i és així, plans que desapareixeran de manera sencera perquè evidentment hi haurà molts menys recursos, i per tant en aquest sentit crèiem que aquí s'haurien de fer esforços.

En formació professional -imagini's- plantejam que s'hi destini el 0,25% del PIB, que els recursos de polítiques actives d'ocupació vagin a formació com a oportunitat de créixer en competitivitat. Que puguem arribar al 25% dels treballadors aturats. Pensem que a Europa arriben al 50%; aquí el 25, som conscients que estam molt enrere i que no és una qüestió d'un any, que tenim un endarreriment que ve des de molt de temps i que hauríem de fer passes endavant, totalment conscients, però que vertaderament aquestes dades que avui analitzam, pressupostàries, són molt difícils. És tan difícil que fins i tot el pla d'estabilitat del mateix govern planteja reduccions pressupostàries en polítiques d'ocupació a la nostra comunitat, on tindrem unes ràtios per atendre les persones desocupades en orientació vertaderament baixíssimes, de les més baixes, tal vegada, a nivell de l'Estat. Per tant en aquest sentit hauríem de demanar al Govern que vertaderament donés i plantegés una revisió de la baixada d'aquests 1.100.000 euros de les..., és el que queda dels recursos propis que destina a ocupació, que són, per altra banda, escassos.

(...) demanam el seguit de propostes, i en aquest sentit la possibilitat, evidentment, d'arribar a acords amb les propostes que presenta el Partit Popular en un sentit: ens agradaria que les propostes que avui, les més puntuals i concretes, el programa de formació en alternança, els programes d'ajudar les persones que no tenen cap tipus de prestacions a entrar en el sistema, diferents programes que ajudin a complementar els efectes que, ens agradin o no, tindrà la reforma laboral sobre el mercat laboral de les persones aturades avui. La reforma laborals ens preocupa que tenguim uns efectes durs perquè incentiva -i açò ho assenyalava- incentiva que les persones que avui no tenen prestacions siguin discriminades a l'hora de produir noves

contractacions, perquè és més rendible desgravar-se el 50% de la prestació del treballador i a més a més permetre que el treballador contractat pugui cobrar un 25% de l'atur, que contractar una persona jove o major de 45 anys perquè l'incentiu que es posa damunt la taula és molt menor.

Per tant vertaderament les persones que en aquest moment han esgotat les prestacions es poden convertir en un àmbit de pobresa de difícil resolució amb el temps. Igual que el mateix contracte formatiu que planteja la reforma laboral, un contracte formatiu que pot ser llarguíssim, dels 16 als 32 anys pot estar un jove formant-se, amb uns salaris del 75 al 85% del salari mínim, és a dir, de menys..., al voltant dels 550 euros, fins als 32 anys. I a més a més acabarà sense tenir cap formació certificada, perquè es retira per primera vegada l'obligatorietat que tinguí la graduació de l'ensenyament bàsic.

Per tant què voldríem aquestes propostes? Tenir àmbits d'acord perquè dins el marc de la nostra comunitat autònoma -repetesc- fóssim capaços de donar alguna resposta en positiu a tanta gent que pateix, que pateix moltíssim, però sobretot que pateix la desesperança de veure que quan acabi aquesta temporada curta que tenim el pròxim hivern sigui molt dur, i per tant estaria bé que des d'aquest àmbit de Parlament, de referència de la política que hauria de ser, en el tema principal que preocupa els ciutadans el gran repte de la nostra economia, el gran repte del nostre benestar social, fins i tot de la dignitat de la persones, fóssim capaços d'establir marcs de concertació, i en aquest sentit, repetim, esperarem l'exposició de les esmenes, però amb plena voluntat d'arribar a acords a l'hora de tirar endavant missatges a favor de combatre l'atur, per petits que siguin, però, repetesc, és important.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

(Alguns aplaudiments)

Per part del Grup Parlamentari Popular es manté una esmena, la 3833..., millor dit, dues esmenes, la 3833/12 i la 3834/12. Per defensar-les té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc voldria mostrar, en nom del Grup Popular, la nostra decepció perquè avui aquest parlament no hagi estat capaç de consensuar una declaració institucional de repulsa unànime a la violència. La violència s'ha de condemnar...

(Alguns aplaudiments)

...sense pal·liatius, sense matisos, sense condicions, i en aquest sentit tots els partits democràtics hi tenim un plus de responsabilitat. No es poden equiparar agressors i víctimes. O s'està al costat de la democràcia o s'hi està en contra perquè, com va dir Gandhi, la violència és la por als ideals dels altres.

I ara entrem ja a la moció que ens presenta avui el Grup Socialista. Tots els grups polítics estam d'acord en el fet que el principal problema de la nostra societat és l'atur. La feina és un dret de tots els ciutadans i els poders públics hem de fer tot el que estigui al nostre abast per poder garantir aquest dret, especialment als col·lectius més febles.

Dit això, la manera de diagnosticar el problema és substancialment diferent perquè nosaltres creim que és un problema estructural, i que com a tal requereix de reformes profundes de tot el mercat laboral per tal de modernitzar-lo a fi que sigui el mateix sector privat que torni a crear ocupació, i això, senyores i senyors diputats, això és la reforma laboral que vostès van votar en contra. Per tant el pressupost de la Secretaria d'Estat d'Ocupació gira entorn de les necessitats d'aquesta reforma en una aposta decidida per l'ocupació estable i de qualitat, per la formació dels treballadors i pel suport a autònoms i PIME, i a la moció que avui presenten, que és molt extensa, si els sembla farà una intervenció global que doni resposta als seus punts i després ja apuntaré on estam d'acord i on no.

I és que les seves propostes que han duit aquí avui es poden resumir bàsicament a instar el Govern de l'Estat i el Govern balear a dedicar més recursos a polítiques actives d'ocupació, i això és una afirmació fàcil, bona de defensar, i, tot i que perfectament lícita, no és comprensible en alguns punts. I no és comprensible perquè una oposició responsable entendria que els pressuposts generals de l'Estat són uns pressuposts de gran dificultat, uns pressuposts que han de tornar obligatòriament l'equilibri als comptes públics, uns pressuposts austers, amb ajustaments ineludibles per garantir la sostenibilitat d'un sistema públic que els brotes verdes de vuit anys de "zapaterismo de Champions League" van deixar ben tenyit de negre.

Són aquests els pressuposts que ens hagués agradat tenir? Són aquests els pressuposts de polítiques actives que el Govern hagués volgut dissenyar? Evidentment no, però són els pressuposts que deriven que Espanya va viure el darrer any 90.000 milions d'euros per damunt les seves possibilitats, i són uns pressuposts que garanteixen les dues línies infranquejables per al Partit Popular: les pensions i les prestacions per desocupació. Són uns pressuposts excepcionals, que responen a una situació d'emergència fiscal i econòmica, i que tenen el suport de tots els organismes internacionals.

I vostès podran assumir o no la seva responsabilitat sobre aquesta situació, però la mateixa Sindicatura de Comptes ja va deixar de manifest el descontrol, la despesa exagerada que es van dedicar a fer durant els darrers quatre anys de govern, i reconeix la tasca i les mesures que està duent a terme l'actual govern del Partit Popular a posar en ordre els comptes d'aquesta comunitat.

I les polítiques actives no són una excepció dins la davallada general de totes les partides pressupostàries, però és que dins el marc de les polítiques actives també hi ha marge de millora. Per començar, alguna cosa devia fallar quan ens hem trobat que hem superat els 5 milions d'aturats; alguna cosa es pot millorar quan trobam que el Servei Públic d'Ocupació aconseguia una inserció del 3% dels usuaris; quan trobam cursos de formació que han costat entre 6.000 i 9.000 euros sense aconseguir cap inserció laboral. Des del 2004 l'increment pressupostari destinat a polítiques actives ha estat del 25%, i els darrers tres anys s'ha mantingut, però és que no tenim cap indicador que casi aquesta evolució amb la taxa de l'atur; perquè les polítiques actives no s'han avaluat, no s'han mesurat, s'han limitat a destinar-hi doblers públics sense saber quin és el seu impacte real; quins sectors són més eficaços?, quines polítiques tenen un índex d'inserció més elevat?, en quins programes s'ha aconseguit ocupació estable? No ho sabem, i ja va dir Kelvin que el que no es mesura no es pot millorar, i el que no es millora es degrada. Tenim un informe de la Fundació Tripartida que diu que dels 600.000 treballadors que van atendre a un curs, el 61% diu que aquest curs no els ha servit per a res. I no estic generalitzant, no estic criminalitzant tot el que s'ha fet fins ara en polítiques actives, simplement apunt que si no mesuram la seva eficiència, si no escoltam els usuaris, aquestes polítiques poden ser cares i inútils.

A més, moltes eren polítiques de subvenció, de contractació per un temps determinat d'una sèrie de treballadors per part, normalment, de l'administració pública, i els puc assegurar, com a agent de desenvolupament local, que moltes d'aquestes contractacions eren pegats de pocs mesos, que ni responien a les necessitats de l'administració ni aconseguien que un cop acabàs el programa aquestes persones s'inserissin de manera normalitzada dins el mercat laboral. Ens faltaven, a qui hi treballàvem, mecanismes de flexibilitat i unes polítiques actives d'acord amb el moment excepcional que estam vivint. I això és precisament el que proposa el Govern de l'Estat dins el marc de l'Estratègia espanyola d'ocupació 2012-2014, en què les comunitats podran dissenyar les polítiques amb major flexibilitat. Es fixaran deu punts, deu àmbits d'actuació, i després aquestes polítiques es plasmaran dins un pla anual d'ocupació que serà aprovat pel Consell de Ministres.

Aquí es contraposen dos models. El Partit Popular aposta per les bonificacions per a contractacions estables, que s'incrementen en 150 milions d'euros, més enllà de programes concrets que aconseguen només inserir durant un temps determinat algunes persones; i aquestes bonificacions van especialment dirigides als col·lectius amb més dificultats: dones, joves, aturats de llarga durada, i també s'incrementa en un 9,64% la formació a empreses. I tot això es fa amb línies a les bonificacions en la contractació d'aquests col·lectius que contempla la reforma laboral. De moment el que ja sabem és que la bonificació al contracte d'emprenedors, que vostès han titllat de cortina de fum, ha aconseguit fins a hores d'ara 11.000 contractes a nivell estatal, un 54% dels quals és per a persones menors de 30 anys.

Perquè el model del Partit Popular és un altre, i en aquest sentit hem presentat les nostres esmenes. El model del Partit Popular no és crear feina a partir de l'administració pública, no és la creació de 4.500 llocs de feina en aquesta comunitat els darrers quatre anys. El model del Partit Popular és apostar pel sector privat, per això les nostres esmenes aposten per la formació dual, per implicar les empreses en la formació dels seus treballadors; aposten també per arribar a solucions concretes per a problemàtiques històriques d'aquesta comunitat, com ha fet el Govern balear en el tema de les contractacions dels treballadors fixos discontinus, que vostès saben que representen un gran nombre de contractes en aquesta comunitat; dissenyar una formació d'acord amb la necessitat real de les empreses, i acabar amb el que vostè també ha apuntat, amb la distància que hi havia entre empresa i formació i que la feia ineficient.

I, com no podia ser d'altra manera, gestionar de manera transparent, acabar amb els més de 1.500 expedients sense liquidar que ens hem trobat; justificar els fons rebuts per altres institucions i salvar la greu suspensió dels fons socials europeus essent l'única comunitat autònoma penalitzada, i evitar prescripcions d'expedients per poder corregir possibles desviaments, perquè tan important és treure convocatòries com justificar-les i gestionar-les. Perquè avui venen aquí a parlar de polítiques actives, però s'obliden del més important: què van fer vostès amb els doblers que els van arribar per a aquestes polítiques? Per què no van liquidar els expedients? Per què no van justificar? Per què han posat en perill tots els fons externs, per la seva deixadesa quant a la justificació?

Sap com vol crear ocupació el Partit Popular? Pagant a autònoms i a empreses, les 237.164 factures que vostès van deixar dins el calaix, això també crea ocupació; ajudant amb noves línies d'ISBA als emprenedors que ho arriben tot amb més de 30 milions d'euros d'ajudes que, en els primers quatre mesos han beneficiat ja 217 empreses, i això no són dades temporals o maquillades, això són dades reals.

Per això, votarem a favor dels punts 3, 6, 7, 10 i 11 a què hem presentat una petita esmena, perquè el Partit Popular ja treballa en la lluita contra l'atur, perquè som plenament conscients de l'excepcionalitat pressupostària d'aquest 2012, ben igual que vostès també ho són. Però que tenim una altra manera de treballar la formació, la qual vostès proposen amb col·laboració publicoprivada, perquè els joves als quals vostè fa referència a la seva moció comptaran amb un pla específic d'ocupació, perquè amb els fons de suport del treball autònom el primer que hem de fer és pagar el del 2011, que el Govern de ZP es va oblidar pagar i que ara canalitzam totes aquestes ajudes d'emprenedors amb un major protagonisme d'ISBA, i perquè el servei d'intermediació, que vostè també anomena a la seva moció, està en ple funcionament i dona tot el servei gràcies a una reestructuració de personal que s'ha fet dins el SOIB.

Miri, el seu model va fracassar, ens va du als 5 milions d'aturats, deixin ara almenys que ho intentem d'una altra manera; doni temps a les nostres mesures, a posar en pràctica el nostre model, i, si fracassen, ja les criticarà quan sigui hora, però ara no facin partidisme amb l'atur, de ver, no és això el que la societat espera de vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Prohens. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativa-Entesa i Més per Menorca, té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Vagi per endavant que una servidora i el seu grup també lamenten no haver pogut arribar a un acord amb el rebuig de la violència, amb un text únic de rebuig de la violència, però realment es fa difícil arribar a un acord quan no se'n parla. Li férem arribar una proposta des del nostre grup i encara esperam la seva resposta. Per tant, si arribar a un acord és allò que entén el PP per dir: nosaltres presentam això i això és el nostre acord i, si no, no hi ha acord, difícilment hi podem arribar, Sra. Prohens.

I dit això, lamentar que el Govern, com ha esmentat la Sra. Barceló, no hi hagi cap membre aquí quan es debat un dels grans problemes d'aquesta comunitat, als consellers i al president d'aquest govern no els interessa debatre els problemes d'aquesta comunitat, sobretot perquè el seu problema només és un que és veure què va fer l'anterior Govern; el Govern d'aquestes illes, el Govern del Sr. Bauzá, l'únic problema que té és allò que va fer l'anterior Govern, però no vèncer quins són els problemes de la societat i sobretot hi troba molt poques solucions, que no és estranya si no hi reflexiona. Per tant, convendria també que un any després de començar a governar, una quarta part de la legislatura, el Govern sapigués que governar no és només substituir persones, sinó prendre mesures.

Nosaltres pensam, igual que deia la Sra. Barceló, que aquest és un dels grans problemes de la nostra societat, el laboral, la manca de llocs de feina a uns nivells més que preocupants que sacsegen no només la societat sinó moltíssimes, moltíssimes famílies i moltes i moltes persones individuals. Les xifres esborronen i esborronen perquè darrera cada una d'aquestes xifres hi ha o una persona o una família sencera que ho passa malament. Som a un màxim històric de famílies que tenen els seus membres a l'atur i que se'ls acaben o se'ls han acabat les prestacions. Són moltes les famílies en què els joves encara no s'han pogut incorporar al món del treball i son pare i sa mare han perdut la feina i per tant viuen un autèntic drama.

A la manca d'ingressos per no tenir feina s'hi afegeix la retallada dels serveis públics i d'ajudes que fa, que fan els governs del Partit Popular, i per tant empitjorant encara més la situació. I les perspectives de millora no apareixen per enlloc. Les xifres d'atur incrementaran per les anomenades reformes estructurals, les qual no són altra cosa que retallades de serveis que fa el Govern, mestres, metges, infermers passaran a incrementar les estadístiques.

I tampoc no són bones les previsions des d'altres sectors: el sector industrial s'enfonsa, el primer trimestre feren unes xifres alarmants i no hem sentit ni una reflexió ni una mesura per part del Govern, és que pareix que el Govern ni se n'ha temut que el sector industrial s'enfonsa.

En el sector turístic, l'únic que pot donar alguna esperança de millora immediata, les contractacions són menors i per menys temps que anys anterior, situació que pot empitjorar encara més per l'increment de taxes aeroportuàries les quals encariran el venir de vacances a les Illes, perquè el Partit Popular ahir va impedir que es congelassin les taxes aeroportuàries en el Congrés dels Diputats votant en contra d'una esmena que havíem presentat en aquest sentit.

Les polítiques centrades exclusivament en l'austeritat no generen confiança i la seva incidència en el creixement econòmic, en l'augment d'ocupació, no és que sigui nul·la, és que és negativa. Tot i l'esforç d'empresaris i emprenedors, tot i aquest esforç no hi ha manera de tirar endavant. Per tant, és més que necessari destinar recursos suficients per garantir que les polítiques actives d'ocupació tinguin èxit. Fins ara el Partit Popular ha fet el contrari, els pressuposts generals de l'Estat, els primers del Sr. Rajoy, són una maçada a les esperances dels votants que, com a les Illes Balears, els votaren perquè es varen creure que baixarien les xifres d'atur. I els pressuposts de la comunitat autònoma, els pressuposts que el propi president va anomenar com la mesura, la mesura contra la crisi, baixaren un 25% els destinats al servei d'ocupació, i per si encara no fos poc ara li retallen 1.100.000 euros més. Per tant, poca cosa fan per millorar.

I el pla aquest que han dut ara al Consell de Política Fiscal, que n'estan tan contents, encara ens ho empitjorarà.

I fins i tot posen impediments a formació i aquests dies, posarà un exemple, aquests dies rebem moltes queixes de persones que fan un cicle de formació professional superior *on line*, a través de l'Institut Obert de Catalunya; són molts els ciutadans que, per motius professionals, econòmics i laborals, estudien formació professional *on line*, i s'examinaven aquí, cadascú a la seva illa; idè ara no ho poden fer, a partir de ja els han comunicat que el Govern romp aquest conveni i els obligarà a haver d'anar quatre vegades a l'any a Barcelona, quatre vegades a l'any. Això ni era car ni era inútil aquesta mesura, però ara els aturats o la gent que té una feina mínimament precària i que vol millorar, s'haurà de gastar quatre bitllets a Barcelona anuals i haver-hi de quedar a dormir qualche dia perquè el Govern no vol col·laborar amb l'Institut Obert de Catalunya. La Conselleria d'Educació castiga la formació professional quan el Ministeri d'Educació i sobretot des d'Europa s'insisteix a potenciar-la.

Per tant, és, evidentment, més que necessari actuar en formació, en ocupació, en creació de riquesa que afecti tots els ciutadans.

Amb totes les mesures que proposa el Partit Socialista hi estam d'acord, creim -totes les disset, per tant, no les numeraré-, que és importantíssim que hi hagi finançament per a les prestacions; és importantíssim que hi hagi finançament per a la formació i és importantíssim que es posin en marxa autèntiques polítiques d'ocupació, més enllà de les mesures d'austeritat i més enllà d'impulsar només bonificacions. Avui, el vicepresident Econòmic, que no és aquí en aquests moments, perquè es debat un tema econòmic però ell no hi és, el vicepresident Econòmic estava molt lloat perquè han fet una cosa, el Govern ha fet una cosa: ha presentat una esmena a la Llei de reforma laboral; si funciona com les altres esmenes que s'han anat presentant a les propostes del Sr. Rajoy, malament ho tenim. Per tant, és necessari fer esforços per treballar des d'aquí.

També per la desestacionalització, que, per cert, deu estar content el Sr. Flaquer i els anteriors consellers de Turisme de sentir que mai, mai, mai en aquesta comunitat ningú no ha fet res per la desestacionalització; jo crec que les persones que formen part del Govern Rajoy en aquests moments, en aquests moments, es pensen que la comunitat autònoma va començar la passada legislatura, que abans no hi havia ningú.

Però bé, insistesc, és necessari fer els esforços, és necessari posar-hi recursos i és necessari fer moltíssimes coses que el Govern hauria de fer. I no ens val el que no tenim recursos, perquè en tenim per a allò que volem, hi ha altres mesures per incrementar ingressos, que els ho hem dit moltes vegades, de pressuposts, i hi ha altres mesures que es poden retallar: sous que s'han pujat, l'oficina del Govern per controlar el Consell de Formentera, per tant hi ha moltíssimes coses que sí es poden retallar i altres que és necessari impulsar.

En aquests moments és importantíssim, per a no enfonsar encara més la situació, dur a terme aquestes mesures d'impuls a l'ocupació, perquè la creació d'ocupació no és altra cosa que la creació de riquesa i de solidaritat entre tots. Per tant, nosaltres donarem suport a les mesures que proposa el Grup Socialista i a la primera que proposa el Grup Popular, a les altres tres realment no hi podem donar suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Per part del grup proponent i per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Diferents coses, evidentment tots hem de millorar, tots, nosaltres en vam trobar prop de 3.000 d'expedients sense controlar dins Treball, n'hem deixat 1.500, en vam trobar prop de 3.000, ho investigui. I vam revisar tot el 2004, el 2005, el 2006, el 2007, vam fer tota la feina que vam poder i més. I evidentment que tot s'ha de millorar, però no millorarà rebaixant el que fa referència a una estructura com és una Conselleria de Treball que en aquests moments, amb el màxim nombre d'aturats de la història d'aquest país, tenim els mínims recursos que mai no s'han donat en aquesta comunitat autònoma

en matèria de polítiques laborals. I aquest és el quadre: màxim atur, mínim compromís públic per lluitar contra l'atur.

I evidentment que els recursos no ho són tot, que també estaria bé un poc més de capacitat de concertació. M'agradaria que fos capaç d'aprovar avui que és necessari concertar amb empreses i sindicats un pla d'ocupació; un pla d'ocupació amb els joves, que l'esmena, la primera esmena que presenta, al primer punt, demanaríem que la dual, aquesta formació dual no només es faci amb els empresaris, també es faci amb els sindicats. Hi afegixin, quin problema tenen que tanta dificultat tenen a treballar la concertació? Per tant, en aquest sentit sí els pregaria.

Repetim, màxim de xifra d'aturats, mínim de xifra de persones aturades, i a més a més sense resposta a dos col·lectius claus, la resposta a les persones que han esgotat les prestacions, per a aquesta gent no hi ha incentius, els incentius existents són molt menors que els incentius si contractes a una persona que cobra prestacions, perquè l'empresari es pot desgravar el 50% de les prestacions. Què farem amb les persones que han esgotat les prestacions, que arriben a 53.300 a la nostra comunitat autònoma? Quin programa hem de treballar? Quin? No podem no donar cap resposta.

I vertaderament creim que la formació que preveu la reforma laboral, dels 16 als 32 anys, cobrant entorn dels 550 euros, és una resposta d'esperança i de futur? Açò és el que diu la reforma laboral, açò és el que tenim. No podem aspirar a un poc més? No podem plantejar que vertaderament aquestes dues corbes, els salaris, miri com baixen, i els beneficis empresarials, miri com puguen, i així i tot som incapaços de crear ocupació. Açò són les polítiques ortodoxes, màxima rendibilitat empresarial mínim suport als treballadors, i així i tot encara no aconseguim crear ocupació. Jo estic convençuda que ningú no té una vareta màgica ni una fórmula magistral per resoldre-ho, ben segur, però, com a mínim, el que demanàvem en aquesta proposta i en alguns punts d'aquesta proposta són taules de feina conjuntes que siguin capaces de plantejar recursos, concertació i el que fa referència a objectius mesurables, perquè vertaderament els indicadors que ens puguem plantejar ens permetin analitzar si anam bé o no.

Sí hi ha indicadors fets de la formació en aquesta comunitat autònoma, fets per la Universitat de les Illes Balears, un estudi que marca quin és l'impacte damunt cada persona que té formació, el van fer de manera independent i val la pena, val la pena perquè els resultats impliquen que les persones aturades que tenen formació són capaces de tenir una major ocupació. I per tant en aquests temps d'atur, de tanta gent jove, que repetim, és un 25% que ha incrementat l'atur dels joves menors de 25 anys que no han fet feina mai, en un any; davant aquestes xifres nosaltres no podem deixar pendent en el discurs del vicepresident de dir que les empreses ja ho arreglaran. Vull dir, hem de fer alguna cosa més, hem de fer alguna cosa més. Hem de fer alguna cosa més i no quedar aturats de què la gent que no cobra res, quan els direm que podran cobrar alguna cosa?

I perquè, repeteix, perquè res, i ningú no té la veritat absoluta, en absolut, i perquè la Llei dels emprenedors, amb molta bona voluntat, però bé, duim un any quasi i no hem aconseguit que cap mes el nombre d'autònoms superi l'interanual positiu, ni un, ni un, nou mesos i l'interanual, mes a mes, és negatiu. Tal vegada no està prou bé, per tant, repetim, indicadors, molt bé, a partir de taules de concertació, açò són aquestes propostes que plantejam. Perquè, repetim, l'ortodòxia és molt injusta, amb els aturats d'avui, amb els que fan feina avui, que veuen que se'ls rebaixen els salaris, i és injusta també amb les generacions futures, perquè perdem generacions senceres, les podem perdre, i açò seria vertaderament una gran injustícia, per a avui i per a demà.

Per tant, cal fer coses, repetim, de les esmenes seves jo li demanaria que en el primer punt de l'esmena, que hi ha quatre punts, al primer punt hi afegís "els sindicats", són i formen part de les empreses, les empreses no només són els empresaris, són els empresaris i els treballadors.

El segon punt li aprovarem, el tercer punt li aprovarem, evidentment.

El quart punt jo li demanaria que el retirés, perquè la veritat si reconeixem la feina que feim de formació, però bé, i la que hauríem de fer? Doncs jo li demanaria que aquest punt el retirés.

I el punt de l'altra esmena presentada, que substitueix el número 11, també li aprovarem.

És a dir, creim que feim esforços per arribar a acords, repeteix, crec que el punt número 4 l'hauria de retirar i si no evidentment, nosaltres, amb una baixada pressupostària tan brutal doncs se'ns fa difícil dir que el Govern ho fa bé, ho entengui, és que és molt complicat que abaixem els pressuposts un 70%, que la formació que és una eina de competitivitat clara es redueix un 36% i que diguem que ho fan bé. La veritat és que és impossible. Per tant, demanaríem que aquest punt es retirés, o en tot cas el votaríem en contra.

I, repetim, hauríem de competir per formació, no només per rebaixa de salaris que és el que vostès en aquest moment estan plantejant.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Sra. Prohens, la Sra. Barceló li ha fet una proposta, seria interessant saber què n'opina vostè. El punt 4 crec i també els tres primers punts de l'esmena RGE núm. 3833.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí nosaltres mantindríem les nostres esmenes igual i els votaríem els punts 3, 6, 7, 10 i 11 amb la modificació.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

De les esmenes presentades pel Partit Popular acceptaríem el punt 2, el punt 3 i el punt 12, en substitució del punt 11. Al punt 1 i al punt 4, atès que no s'accepten les modificacions, votaríem en contra.

EL SR. PRESIDENT:

No es voten, s'incorporen. Mirarem si ho feim bé.

Els punts 3, 6, 7, 10 i 11 de la seva moció, amb l'esmena incorporada RGE núm. 3834, s'accepten per assentiment. Correcte?

I després els punts 2 i 3 de l'esmena presentada pel Grup Popular, vostès els incorporen. Molt bé.

Idò votarem el 3. Votam el punt 3, en aquest cas, de la moció del Grup Socialista ... de l'esmena del PP.

Passam a votar, idò, el punt 3 de l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Popular. Votam.

53 vots a favor, 5 en contra i cap abstenció.

Torn a repetir, de la moció del Grup Socialista 3, 6, 7, 10 i 11 per assentiment.

Per tant, votam els altres punts, amb l'esmena -torn a repetir- RGE núm. 3834 que està incorporada i s'incorporen els punts 2 i 3 de l'esmena del Grup Popular.

Per tant, ara votam la resta. Senyors i senyors diputats passam a votar, votam.

24 vots a favor, 35 en contra i cap abstenció. Molt bé.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 3787/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a central de contractació.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei i en primer lloc debatrem la RGE núm. 3787/11, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a central de contractació.

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades i senyors diputats. El Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic, regula les centrals de contractació de les administracions públiques com a eina per racionalitzar la contractació en el sector públic. Concretament a l'article 204, en el seu apartat primer, preveu la regulació de les centrals de contractació a l'àmbit de les comunitats autònomes, d'acord amb les normes de desenvolupament que es dictin en l'exercici de les seves competències.

En aquest sentit, la Llei 6/2010, per la qual s'adopten mesures urgents per reduir el dèficit públic, regula aspectes que són essencials de les centrals de contractació dins l'àmbit de la comunitat autònoma, d'acord amb el que s'estableix a la Llei 30/2007, de contractes del sector públic. D'aquesta manera, la Llei 6/2010 abans esmentada autoritza la creació d'una central de contractació en l'àmbit de la comunitat autònoma i de la resta d'organismes que integren el sector públic autònom i es preveu així mateix la creació d'una central de contractació específica per a l'àmbit sanitari, per centralitzar la contractació d'obres i serveis i subministraments d'un sector que té una complexitat evident i que, per tant, necessita aquesta central per qüestions de la seva dimensió.

D'acord amb la Llei de creació de les centrals de contractació a què ens referim, s'ha de fer mitjançant, com saben vostès, un decret del Govern de les Illes Balears i s'ha de fer a proposta de la conselleria competent en matèria de contractació que, com tots saben i per Decret 12/2011, en el qual se determinen les competències i l'estructura del Govern de les Illes Balears que va dictar el president de la comunitat autònoma al començament de la legislatura, correspon a la Conselleria d'Administracions Públiques.

Aquesta conselleria ja ha exercit aquesta potestat i, per tant, consideram positiu l'inici de les tramitacions administratives per a l'aprovació d'aquest decret, del qual ha estat publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, de 10 de març, l'inici del tràmit d'audiència de l'avantprojecte d'aquest decret. Actualment ens trobam dins el període d'informació pública, després que s'hagi modificat l'avantprojecte, arran de totes les al·legacions que han estat presentades per part de les diferents conselleries.

Això significa que si les tramitacions segueixen el seu curs normal, podríem tenir aprovat aquest decret pel qual es crea aquesta central de contractació el mes de juny i que el ple de la central es podria reunir el mes de juliol per a la seva constitució. Sens dubte seria una gran notícia per començar a desplegar els seus efectes des del punt de vista de la contractació de la comunitat autònoma. I és una gran notícia perquè la contractació centralitzada suposarà per una banda un important estalvi econòmic, ja que es calcula que aquest estalvi varia entre un 10 i un 30%, en funció de les partides; i per una altra banda suposarà un major control dels subministres i contractacions del Govern, donant una passa molt important per a l'equilibri pressupostari. Un altre dels objectius que es marca el Govern de les Illes Balears.

A més, implicarà la revisió dels processos de compra dels diferents organismes autònoms, que en el futur es canalitzaran mitjançant la central, simplificant a més a més, els tràmits administratius, la qual cosa implicarà un importantíssim estalvi de la gestió i del temps. Cal posar de manifest que la compra duta a terme per la central contribuirà a optimitzar el procés de contractació i, per tant, a una major eficàcia en la gestió de l'administració pública.

En definitiva, la central de contractació suposarà més estalvi, més control, més transparència, estabilitat pressupostària, simplificació, optimització dels recursos i eficiència. És a dir, contribuirà de manera ferma a aconseguir en part tots els objectius fixats pel Govern per tenir una administració més àgil, més eficaç, més econòmica i també més equilibrada des del punt de vista pressupostari. Cal recordar que perquè la central pugui ser efectiva, haurà de fer una primera passa normativa per la qual es faci l'elaboració del full de ruta de la implantació de la central, tant des d'un punt de vista operatiu i de terminis, com des del possible cost de què estam parlant, aprofitant l'experiència, a més a més, de les empreses que han participat en altres contractacions i que anteriorment ja han estat licitades.

Aquest full de ruta implicarà analitzar els processos de compra i la seva eventual reorganització, també estudiarà quins productes i serveis són susceptibles d'una classe de contractació determinada; estudiar si hi ha un estalvi o no i quin és el seu estalvi real, etc. El full de ruta serà, per tant, fonamental per assolir els objectius de la central de contractació.

Aquest organisme de contractació també tindrà una funció essencial, l'estudi de subministres de la comunitat autònoma, la planificació de les compres i proposar les compres que s'hagin de fer de manera centralitzada per aconseguir un dels criteris importants a aconseguir: la uniformitat i aquesta uniformitat donarà més eficàcia a la gestió de contractació.

Una vegada aprovat el decret pel qual es crea aquesta central de compres, la primera passa serà l'elaboració dels primers acords marc, com diu el projecte d'aquest decret, amb el que s'estableixen les condicions homogènies per aconseguir aquesta uniformitat de la qual parlàvem -condicions homogènies de contractació- per a totes les conselleries i empreses públiques. Serà necessari, per tant, abordar els conceptes que major despeses representen per a la comunitat autònoma i aquells que siguin susceptibles d'aconseguir un major estalvi amb una compra centralitzada que prèviament hagin estat identificats per l'equip de la central, després de l'elaboració d'un mapa de despesa, mapa de despesa que ens situarà perfectament per tal de fer aquesta centralització.

Per exemple, s'hauran de determinar els serveis de neteja, serveis de seguretat, correus i missatgeria, despesa en viatges, material de papereria, material informàtic, assegurances, telefonia, energia, etc. El decret preveu diferents tècniques de contractació, com són els ja esmentats acords-marc, sistemes dinàmics de contractació o catàlegs de productes homologats, també es contempla la possibilitat de subhasta electrònica per aconseguir els millors preus, amb una tramitació electrònica ràpida i d'una manera també econòmica. Seria del tot desitjable dotar la central de compres d'una solució informàtica, orientada a establir tots els mecanismes que facin de la

contractació pública un procediment completament electrònic, complint els requisits europeus amb què es garanteix el dret dels ciutadans a l'accés electrònic dels diferents serveis públics. Per això considerem molt important el fet que a la central de compres s'hi puguin adherir les diferents entitats insulars, locals que voluntàriament hi vulguin formar part; d'aquesta manera aconseguiríem la racionalització i l'estalvi que ens proporciona aquesta central a la resta d'institucions públiques.

Per això instam el Govern de les Illes Balears que fomenti aquesta iniciativa al conjunt de les administracions públiques de les Illes Balears i així ho demanam a través d'aquesta proposició no de llei, perquè com saben vostès, l'àmbit d'aplicació d'aquest decret únicament afecta l'administració del Govern de les Illes Balears i no afecta la resta d'administracions públiques, entre altres motius perquè no tendria competència per fer-ho. Però sí que és important que el Govern faci una feina de consens i de coordinació amb la resta d'administracions públiques, per tal que tots tinguem la mateixa estratègia, per dir-ho d'alguna manera, i que aquest estalvi sigui efectiu si es repeteix a totes les administracions. Però, com hem dit anteriorment, aquesta adhesió és voluntària i per això s'ha de fer aquesta feina amb la resta d'administracions públiques perquè s'hi impliquin.

Senyores diputades, senyors diputats, els moments que vivim ens obliguen que els responsables públics siguem més escrupolosos que mai en el compliment de la llei pel que fa als procediments de contractació. Després de reiterats informes per part de la Sindicatura de Comptes, a la qual sempre s'apunta que es fan pràctiques en la contractació, que es fa mitjançant fraccionament, entre tots crec que hem d'apostar per models de contractació que siguin més clars, més transparents i que facin que tots, independentment de qui governi, totes les administracions públiques, siguem especialment rigorosos en el compliment de la Llei de contractes del sector públic. I, per tant, creim que és important estar units en aquesta qüestió, estic convençut que l'únic que cerca aconseguir que s'agafi consciència de la importància que té la posada en marxa d'aquests instruments administratius necessaris per donar la major transparència, la major publicitat, el major rigor possible, per tal de garantir una pràctica contractual que sigui honesta i fidel a la normativa vigent.

Amb la creació de la central de contractació, ens assegurariem que l'administració compleixi en el seu dia a dia, aquests tipus de despeses que es proposa que siguin centralitzades, amb les normes contractuals establerts i que no es pugui desviar el procediment legalment reconegut. No ens podem conformar amb expressions com que aquesta pràctica és habitual, això tanmateix és el dia a dia i es fa així perquè no se pot fer d'una altra manera perquè no tenim temps, sinó que manifestam la nostra satisfacció perquè l'actual govern està disposat a posar fi a una mala praxis per tenir un nou sistema de contractació que rebutgi les arbitrarietats.

Per acabar, desitj que aquesta proposició no de llei, com no podria ser d'altra manera, compti amb el suport de tota la cambra parlamentària i esper que aquesta vegada sí sigui possible, ja que ningú no pot estar en contra de la creació d'un organisme que preveu el nostre mateix ordenament jurídic i que avui està molt a prop de ser una realitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervenció del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per defensar l'esmena RGE núm. 3815/12 té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Efectivament el Govern de les Illes Balears es va marcar com un dels seus objectius crear una central de compres per racionalitzar l'adquisició de productes i serveis, augmentant així el control, la transparència, la reducció de tràmits i la gestió de compres. És un objectiu que també es va proposar l'anterior govern, és un objectiu que el nostre grup parlamentari comparteix.

En aquell moment el govern actual feia públic també el compromís perquè aquest propòsit es duagués a terme fent una valoració gens menyspreable, l'estalvi econòmic que pot suposar la compra centralitzada -deia- podia oscil·lar -i avui s'ha repetit- entre un 10 i un 30%. Tot i açò el Pla de mesures d'estalvi de 2012 ho concreta més i concreta que l'estalvi serà d'un 15%. Per tant, crec que les pretensions inicials marquen un objectiu i una intenció, però la realitat que és el Pla de mesures d'estalvi, defineix que aquest estalvi suposarà un 15%.

En qualsevol cas, la voluntat és bona d'arribar fins i tot a un 30%, quan algunes assessores privades també fent les seves recomanacions, deien que es podia arribar a un estalvi del 20%, el que posa de manifest una cosa que m'alegra i és que el Partit Popular confia que la gestió pública ha de ser tant o més eficaç que qualsevol altre tipus de gestió, privada o mixta, i sobretot que posa en evidència una cosa tan important que és que els balanços econòmics no ho marquen tot, sinó que són les garanties de l'accés dels ciutadans als serveis allò que realment marca i hauria de decidir les prioritats polítiques.

També aquell govern quan va presentar aquesta central de compres va posar damunt la taula un calendari en dues fases. La primera deia que seria el mes de juny, que suposaria la posada en marxa de la central de compres. I una segona fase amb una data no concretada, que seria posterior i que concretaria tota la part de solucionar informàticament el sistema de la central de compres orientada a establir els mecanismes que fessin que la contractació pública fos un procediment completament electrònic.

Sense cap dubte -com deia- compartim l'objectiu. Veim que els terminis possiblement no es compliran al cent per cent. Avui, el mes de maig s'inicia el tràmit del projecte de decret, al qual tots hem tingut accés i coneixem i avui també se'ns ha tornat exposar, però independentment que els terminis es compleixin tal com era la previsió inicial o no, creim que açò tampoc no és el més important. Ens preocupen, en tot cas, altre coses. Ens preocupa que la contractació via electrònica formi part d'una segona fase i no del plantejament d'inici de tot un procés de centralització de compres, crec que és un error, allò que agilita, que dóna transparència, que permet una fase de coordinació entre administracions o entre conselleries és l'ús d'una bona plataforma electrònica per a les compres.

Però no només açò, la no-incorporació en la gènesis de la central de compres és un anacronisme que aquesta comunitat autònoma no es pot permetre. No ho pot fer tant per conveniència com per legalitat. La Llei del bon govern i la bona administració ja ho establia així, estableix que la relació de la ciutadania, del sector empresarial i comercial a través dels mitjans electrònics és un dret i, en aquest cas, se'ns diu que aquest dret és deixa per a una segona fase.

Ens preocupa també que el sistema no incorpori també d'inici dues àrees, se'ns deia inicialment, avui açò s'ha rectificat, com són les àrees de les conselleries d'Educació, Cultura i Universitats i també de Salut, Família i Afers Socials. Així ho va anunciar en el seu moment el conseller. Avui, una vegada estudiat el projecte de decret que regula la contractació centralitzada, diu una altra cosa, diu, s'exclouen de l'àmbit d'aplicació d'aquest decret les obres, subministraments i serveis d'utilització específica del sector sanitari; un fet que, per altra banda, pot semblar que és lògic perquè parlam de subministres i de serveis molt específics i amb molts casos molt especialitzats que requereixen una central de compres específica, un fet molt important si tenim en compte que és precisament en sanitat on s'utilitzen més recursos públics i on es podria produir també més eficiència. Però si això és així ens manquen algunes peces, ens manca la peça de la central de compres de l'ib-salut que es regeixi per un sistema equiparable i ens manca la peça que ens expliqui aquesta dissonància entre aquella previsió inicial i el projecte actual.

Per tant, no sabem si és un canvi de criteri o simplement que el projecte de decret preveu allò que arribarà a ser la central de compres abastant totes les conselleries i ens públics tot i que inicialment no pensi incloure ni educació ni sanitat amb els serveis generals i subministraments generals, no els específics que sí que està clar. Però aquestes debilitats del projecte també he de dir que no ens priven d'afirmar amb total claredat i contundència que el procés és necessari i és un compromís intrínsec d'una llei, la 4/2011, aprovada per unanimitat per aquest parlament que l'altra setmana algú del Partit Popular deia que era un nyap, bé, doncs, aquest nyap marca bons objectius, i aquest és un d'aquests bons objectius.

Per altra banda, també hem de dir que aquesta és una dinàmica amb la qual les administracions d'arreu de l'Estat espanyol i d'Europa fan feina i en molts casos és ja una realitat ben implantada. En el nostre cas la Llei de contractes del sector públic regula les centrals de contractació; la Llei 6/2010, de 17 de juny, de mesures urgents, també preveia la creació d'aquesta central de compres, tot i que no es pogués executar en els terminis prevists; i finalment també -insistesc- la Llei de l'administració i el bon govern preveia aquesta possibilitat i també objectiu a assolir. Però aquesta darrera llei, la que esment, el seu compliment no és complet, el decret no en fa referència i en el seu contingut res es diu de la transparència en la gestió ni en tot allò que es preveu perquè aquesta transparència sigui una realitat, no es parla del perfil del contractant, no es parla de tots els aspectes que la Llei del bon govern i la bona administració sí contempla i sí preveu.

És per açò que el nostre grup ha presentat una esmena al text de la proposició no de llei del Partit Popular amb la qual insta el Govern que incorpori en la regulació de la contractació centralitzada i la creació de central de contractació els instruments de control i transparència que preveu la Llei 4/2011, de la bona administració i del bon govern.

En qualsevol cas, jo crec que el més transcendent d'avui és possiblement la poca transcendència de la proposició no de llei que debatem, poca transcendència perquè no aporta res de nou a allò previst i a allò que el Govern ja executa sinó que simplement diu que allò que fa el Govern, que està en fase de fer el Govern, és una cosa correcta. És com donar dos cops d'esquena al Govern per dir-li, ànim que vas per bon camí.

Açò podria tenir sentit si es fes en un tema on hi ha posicions molt distanciades, però no és el cas o si es fes a principi de legislatura o en unes altres circumstàncies. Però no és així, es vol que el Parlament digui que el Govern ha fet molt bé allò que encara està en previsió d'executar, i açò no ho farem. El Govern va per bon camí en la creació de la central de compres, i punt. Si ho executa bé, com executiu que és, això encara ho hem de veure. Compartim, per tant, finalitats i objectius, per donar tocs a l'esquena hi ha altres llocs més adequats, possiblement molt millors, que el Parlament.

La impressió que un tenia quan preparava aquesta proposició no de llei és que és una proposició, com la que també es debatrà posteriorment, per entretenir els diputats i evitar parlar d'allò que realment preocupa als ciutadans i fer que el Parlament sigui caixa de ressonància de tràmits interns, de gestions internes, que s'han de fer bé, però bé caldria fer-ho amb humilitat i sense massa estridències absolutament innecessàries. A la gent en aquests moments no li interessa tant la central de compres sinó què es compra, a la gent no li agrada que el Govern compri el vestuari de personal de Marivent o que es dediqui a canviar la uniformitat de la vestimenta de les policies locals en uns moments on tot són notícies de retallades en serveis tan bàsics com el de la sanitat o el de l'educació. I aquí és on hi ha l'autèntica política, la política que marca prioritats i que marca serveis a favor dels ciutadans.

En qualsevol cas, insistim que donarem suport a aquesta iniciativa sempre i quan contempli l'esmena que incorpora en tota la tramitació també la incorporació d'allò que preveu la Llei del bon govern, per tant, que posa, que concreta els principis de transparència i tots els instruments de transparència que allà es preveuen; i també creim que és una bona proposta l'esmena que ha presentat el Partit Socialista, creim que dóna un bany de realisme al text, almenys en el punt primer, quan parla de la satisfacció i de donar total suport al Govern en una qüestió que està en procés, que es realitza, però que encara no és una realitat. Aquesta és la nostra posició, esperam també que hi hagi acord i que les nostres propostes siguin assumides.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar l'esmena RGE núm. 3825. Té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El nostre grup considera molt positiva la creació d'una central de contractació dins l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears i ens agradaria poder mostrar també la nostra satisfacció i donar el nostre suport al Govern de les Illes Balears per la creació de la central de contractació. Les centrals de contractació certament es configuren com a serveis especialitzats que serveixen per racionalitzar i ordenar l'adjudicació dels contractes públics, són, a més, instruments de col·laboració i d'assistència i de cooperació jurídica i tècnica que tenen per finalitat aconseguir més eficàcia en la contractació pública, facilitar-ne i simplificar-ne la gestió i reduir la despesa pública. Efectivament, la creació d'una central de contractació és imprescindible. És imprescindible pels motius que s'exposen a la proposició no de llei, que ara és objecte de debat, i a la normativa a la qual fa referència, la Llei del bon govern i la bona administració, la Llei de mesures de reducció del dèficit públic i la legislació dels contractes del sector públic.

En aquesta matèria, com ha dit el Sr. Rubio, el diputat Sr. Rubio, actualment vigeix el Reial Decret Legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que aprova el text refós de la Llei de contractes del sector públic. Posterior, per tant, al moment que va ser registrada aquesta PNL, que ho va ser dia 10 d'octubre de 2011. A l'àmbit del dret comunitari es fa referència, per primera vegada, a la compra centralitzada, en una directiva de 2004, que disposa que els estats membres poden establir que els poders adjudicadors adquireixin obres, subministraments i/o serveis per mitjà de centrals de compres. Aquesta directiva va ser desplegada per primera vegada a la Llei de contractes del sector públic de 2007 i ara pel nou Reial Decret Legislatiu de 2011. En concret i amb la finalitat de racionalitzar i ordenar l'adjudicació de contractes diu que les administracions públiques poden, entre d'altres mesures, centralitzar la contractació d'obres, serveis i subministraments en serveis especialitzats. També preveu la possibilitat que les entitats del sector públic centralitzin la contractació. I quant a la creació de centrals de contractació per les comunitats autònomes la normativa de desplegament, efectivament, la trobam en la nostra Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual s'adopten mesures urgents per a la reducció del

dèficit públic, l'article 7 de la qual autoritza la creació d'una central de contractació a l'àmbit de l'administració de la comunitat autònoma i d'una central de contractació a l'àmbit sanitari per a la centralització de la contractació d'obres, serveis i subministraments.

La creació d'aquestes centrals de contractació s'ha de dur a terme, certament, mitjançant decret del Consell de Govern. La contractació centralitzada a l'ib-salut va començar a ser una realitat durant la legislatura passada perquè alguns contractes marcs es varen dur centralitzadament, per exemple, de telefonia, de gestió elèctrica i de compra d'algun material sanitari, però la de l'administració general encara no. Hem de significar que per més que hem cercat no hem trobat enlloc la creació d'aquest òrgan i pensam que novament passam l'arada davant el bou, com deim en mallorquí, mostrant-nos satisfets per la creació d'un òrgan que encara no està creat.

Certament, en el *Bulletí Oficial de les Illes Balears* de dia 10 de març, es va publicar l'anunci del tràmit d'audiència del projecte de decret que crea la central de compres, i es deia expressament que aquesta passa marcava el començament, l'inici de la posada en marxa de la central de compres del Govern. Una mesura que sí contribuirà a racionalitzar les compres, els productes i serveis que s'han de fer de manera centralitzada, però una mesura que encara no funciona. També, el passat dia 12 de maig, és a dir, fa deu dies, un altre anunci donava una altra vegada un nou tràmit d'audiència en aquest mateix projecte de decret i això vol dir que encara estam molt enfora o bastant enfora, si estam en període d'audiència, falten tràmits molt importants, entre ells el del dictamen del Consell Consultiu. Per tant, hem de constatar avui que a més que encara no s'ha creat la central de contractació dins l'àmbit de l'administració de la comunitat autònoma tampoc no es crearà en un breu termini. No serà en el mes de maig, no començarà a funcionar en el mes de juny.

Recordam, certament, que a finals de setembre de l'any passat el conseller d'Administracions Públiques va anunciar en els mitjans de comunicació la seva intenció de posar-la en marxa i en el mes d'octubre, el dia 10, el Grup Parlamentari Popular ja va presentar aquesta proposició no de llei per mostrar la seva satisfacció i el total suport del Parlament a la creació d'aquesta central. Però allò que s'ha de constatar és que avui encara no s'ha fet.

En resposta a les nostres preguntes la Conselleria d'Administracions Públiques ens va reconèixer, el passat mes de març, que encara no s'havia aprovat el decret de creació d'aquest òrgan i ens va dir que la seva previsió era aprovar-lo el mes de maig perquè la central començàs a funcionar el mes de juny. A la vista d'aquest nou tràmit d'audiència de dia 12 de maig, i coneixent el procediment d'elaboració dels reglaments i els tràmits que encara falten, sabem que és molt difícil que la central de compres pugui ser una realitat abans del mes de setembre i això sent molt optimistes. Ens podem donar per satisfets si la central de compres és una realitat el gener de 2013.

Tot i així volem ser positius i els encoratjam a aconseguir-ho, però convindran amb nosaltres que encara queden moltes passes a fer. Cert és que a l'organigrama de la Conselleria d'Administracions Públiques, i més concretament de la Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques, apareix una central de contractació sota la qual hi ha el nom d'una funcionària. No entenem com havia aparegut aquest òrgan dins l'esmentada direcció general perquè encara no s'ha creat i en el decret del president de les Illes Balears, pel qual s'estableixen les competències i l'estructura orgànica bàsica de les conselleries de l'administració autonòmica, en el punt concret on s'estableix l'estructura orgànica de la Conselleria d'Administracions Públiques, no hi és. Tampoc no apareix a la modificació que es va fer d'aquest decret el 4 de novembre, que va modificar justament el nom i les competències de fins a les hores Direcció General de Contractes, Concessions Administratives i Obres per passar a denominar-se Direcció General de Patrimoni, Contractes i Obres Públiques. Però tampoc en aquell decret no es fa cap referència a la central de contractacions ni a la contractació centralitzada.

Tampoc no hem trobat cap ordre d'atribució de funcions en el lloc de treball de la Conselleria d'Administracions Públiques on figurin les funcions atribuïdes en el lloc de treball que ocupa la funcionària que apareix a l'organigrama de la direcció general, cosa que, per cert, és obligatòria perquè no es poden crear ni ocupar llocs de feina si no els atribueixen prèviament les funcions. I l'instrument d'atribució de funcions és un ordre del conseller.

També en resposta a les nostres preguntes la Conselleria d'Administracions Públiques ens ha explicat que encara no s'ha aprovat aquest instrument normatiu imprescindible atesa la situació de reestructuració del Govern que ha generat la necessitat de fer moltes modificacions. I aquest ha estat un motiu. L'altres ens deien que era que esperaven l'aprovació d'una instrucció de la Direcció General de Funció Pública per fixar els criteris per confeccionar les ordres de funcions i aquesta no es va dictar fins dia 28 de febrer d'enguany i es va publicar el 8 de març. Tot i així, avui, a 22 de maig de 2012, quan gairebé ha passat el primer any de legislatura, encara no tenim ordre de funcions de la Conselleria d'Administracions Públiques que inclogui la central de contractació ni les funcions que han de dur a terme els funcionaris que s'hi han adscrit. Ens han contestat, això sí, que actualment dues funcionaries, una tècnica superior i una auxiliar, duen a terme les passes necessàries perquè la central de compres sigui una realitat. I nosaltres esperam que ho sigui, seria bo dins el 2012, i, si no, dins el 2013. Però avui encara no ho és.

Com és natural en les circumstàncies actuals tampoc no hem trobat cap contractació que s'hagi duit a la pràctica centralitzadament, a l'ib-salut sí, a l'administració general encara no. Totes les conselleries continuen duent a terme cada una les seves contractacions i això també ens ho ha confirmat a la resposta a les nostres preguntes la Conselleria d'Administracions Públiques.

En definitiva, hem vist que s'han fet passes, que la central de compres és un objectiu certament lloable, que està l'abast, però que no és una realitat per la qual cosa trobam que s'ha de donar suport a la PNL, però matisant una mica el redactat del punt primer, donar suport al Govern per les passes que dona i encoratjar-lo a arribar a bon port, sí, però d'això a mostrar la satisfacció per la creació d'un òrgan que encara no està creat em sembla una mica precipitat i consideram que s'ha de deixar en tot cas per més endavant, per quan la central de compres sigui una realitat.

El conseller d'Administracions Públiques ens ha dit en les seves respostes escrites que fan feina en aquest sentit. També ho hem pogut comprovar en les publicacions que s'han duit a terme, però el fet constatat és que a dia d'avui, gairebé després d'un any de legislatura, la central de compres encara no és una realitat, és només un objectiu.

És per això que hem presentat l'esmena que esperam que sigui acceptada pel Partit Popular perquè estam disposats a donar suport a aquesta PNL i mostrar el nostre suport al Govern, d'acord amb el punt 1 de la nostra esmena, com també als altres dos punts que pretenen que aquesta iniciativa es fonamenti i s'adhereixin altres administracions. Així mateix donaríem suport a l'esmena del Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa i Més per Menorca si el Partit Popular l'accepta. I esperam igualment que hi hagi acord en aquest sentit.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, vull agrair el tot de les intervencions de tots els portaveus dels distints grups parlamentaris i dir que ens consta que hi ha aquesta voluntat d'aprovar aquesta proposició no de llei que, sense dubte, persegueix una mateixa finalitat que és tenir un sistema de contractació més públic, més transparent on s'apliquin tots els criteris de contractació que marca la llei, on es faci més fàcil el compliment de la legalitat i, per tant, creim que deim el mateix, i això és una bona notícia i és una bona decisió.

Sra. Aguiló, estic d'acord amb la seva intervenció, vostè ha fet una exposició que al principi em pensava que m'havia copiat perquè parlàvem pràcticament del mateix, però és que és lògic quan un ha de fer una exposició de motius i ha de parlar de tota la regulació doncs no pot dir una altra cosa, per tant, anam en la mateixa direcció i, efectivament, estic d'acord en tot el que ha exposat. Ha parlat també de la directiva comunitària per la qual nosaltres vàrem aprovar aquí, en el nostre estat, la Llei de contractació del sector públic per donar compliment a aquesta directiva. Per tant, és un objectiu no únicament d'aquesta comunitat autònoma, no únicament del nostre país sinó que és una normativa que ve impulsada d'Europa i de tots els estats membres.

Vull dir que consideram que és imprescindible, com vostè ha dit, assolir els objectius de contractació pública. Crec que és important arribar, per tant, a consens en aquesta qüestió i que aquesta mesura sí és cert que no funciona a dia d'avui, però no és un objectiu qualsevol, és un objectiu que s'està tramitant i per tant estam molt a prop que sigui una realitat; ja no només és una intenció per part del Govern de les Illes Balears, sinó que pràcticament és una realitat en el moment en què el decret ja està en tramitació, i ara estam pendents que aquesta tramitació administrativa continuï el seu curs i s'aprovi dins els mesos que siguin necessaris, segons aquestes tramitacions s'enredin més o manco.

I li vull dir que nosaltres acceptam la seva esmena perquè, bé, idò sí, efectivament, encara a dia d'avui no és una realitat perquè no està aprovat definitivament aquest decret, però sí que vostè manifesta aquesta satisfacció per aquesta feina i per tant reconeix aquest esforç que està fent el Govern de les Illes Balears, per la qual cosa acceptam aquesta esmena amb molt de gust.

I després, per la intervenció que deia el portaveu del PSM-Entesa Nacionalista, miri, nosaltres -Iniciativaverds, perdoni, Sra. Santiago- nosaltres estam disposats a plantejar una transacció a la seva esmena, i m'explicaré. Miri, vostès insten que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de les Illes Balears a incorporar a la regulació de la contractació centralitzada i a la creació de la central de contractació els instruments de control i transparència prevists a la Llei de la bona administració i del bon govern. Si li sembla bé nosaltres proposaríem aquesta redacció d'una altra manera perquè entenem que pot induir a confusió, és a dir, no hem de mesclar instruments de transparència amb instruments de contractació. Nosaltres entenem que la central de compres no és exactament un instrument de transparència, és un altre organisme de contractació que s'ha d'ajustar als requisits de transparència que emanen de la Llei, i si li sembla bé podríem fer la següent transacció: instar el Govern que s'apliquin a la central de contractació els mateixos instruments de transparència prevists a la Llei del bon govern que es preveuen per a la resta d'organismes de contractació pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Nosaltres creim que d'aquesta manera seria molt més precís i molt més exacte des d'un punt de vista tècnic i no induiria, no pot induir potser a certa confusió plantejar que la central de compres és un mecanisme de transparència quan realment la central de contractació és un organisme més de contractació pública i, per tant, si no li sembla malament faríem aquesta modificació.

Per la resta, moltíssimes gràcies a tots els grups per acceptar la nostra proposició no de llei, i esper i desitj que aquests acords es puguin veure també en altres iniciatives que presentam els diferents grups parlamentaris.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rubio.

(Petit aldarull)

Escollat el debat queda clar que s'accepta l'esmena del Grup Socialista i també l'esmena del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, transaccionada, i per tant... Transaccionada, sí, sí, ha acceptat la transacció que ha fet...

Amb el cap el Sr. Martí em diu que sí. Moltes de gràcies a l'Oficialia Major. I per tant s'aprova per assentiment.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 335/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a béns immobles de titularitat pública.

A continuació debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 335/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a béns immobles de titularitat pública. Per part del Grup Parlamentari Popular per defensar la proposició no de llei té la paraula el Sr. Óscar Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Señores diputados y señoras diputadas, hoy el Grupo Parlamentario Popular presenta esta proposición no de ley que pretende introducir los criterios de eficiencia y ahorro de costes en los recursos inmobiliarios y en su gestión de la comunidad autónoma de las Islas Baleares.

Proponemos que esta cámara inste al Govern de la comunidad autónoma a aplicar políticas de racionalización en la gestión de los inmuebles públicos, tanto en alquiler como en propiedad, siempre que estas medidas no afecten a la prestación de servicios públicos a los ciudadanos, se reduzca el gasto en alquileres prescindiendo de los no necesarios, mediante la venta y el alquiler, en su caso, de inmuebles también innecesarios e infrautilizados y se avance en la no dispersión de servicios que afecten a los ciudadanos.

Es preciso, señores diputados, hacer las cosas lo mejor posible -yo creo que esto no es ni de derechas ni de izquierdas-, estar centrados en aspirar a realizar todas aquellas medidas que nos permitan ser más racionales, más transparentes y eficaces en la gestión del dinero del contribuyente. El patrimonio inmobiliario de las administraciones públicas está afecto, como el general funcionamiento de la administración, al superior interés general, por lo que cabe preguntarse si debemos seguir manteniendo edificios que están vacíos, sufragar mensualmente alquileres innecesarios o acometer interminables y costosas obras para evitar la ruina de algunas instalaciones que no tienen ni prestan servicio alguno a la comunidad.

Creo que todos estaremos conformes en que la utilidad es el fin, esto es, si es necesario para el mantenimiento de algún servicio público o si constituye un patrimonio estratégico, etc.; de lo contrario, si el inmueble no repercute de forma alguna en el bienestar general por ofrecer un servicio, si está infrautilizado o cerrado desde hace años y su mantenimiento, además, constituye un gasto considerable. Espero que convendrán ustedes conmigo en que hay que buscar una solución.

Si a esta infrautilización costosa le añadimos la escasez de recursos de la administración, la solución posible, en mi humilde opinión, es comenzar por evaluar mediante cuatro variables fundamentales los pilares de esta reordenación, si quieren ustedes llamarlo de alguna manera, inmobiliaria: una, racionalización de espacios; dos, concentración de sedes; tres, venta de inmuebles; cuatro, ahorro de costes operativos. Esto no lo digo yo, lo dice en un informe la prestigiosa consultora inmobiliaria Aguirre Newman refiriéndose a la racionalización del patrimonio inmobiliario del sector público. Igualmente la consultora Price Waterhouse Coopers dice en su informe "Tendencias 2012" que hay un importante hito para que en 2012 se reactive el sector inmobiliario, que es la racionalización del patrimonio público.

Entonces convendrán sus señorías también conmigo que el Govern de Balears va por el buen camino. Creemos que ésta es una decisión adecuada y necesaria ahora y para el futuro. Desde la óptica de la necesidad de recursos y de la efectiva consecución del plan de ajuste presentado por la comunidad autónoma, es acertado en mi opinión desafectar propiedades que han caído en desuso y cuyo mantenimiento, como ya he recordado, sólo genera gastos.

Pese a que el proceso de preparación de los bienes es largo, transversal i riguroso, se prevé que la comunidad autónoma recaude en un primer estadio del plan de subastas del patrimonio de la comunidad, que incluye seis inmuebles, 5,5 millones de euros y, posteriormente, cuando se amplíe el número de propiedades, se tiene una estimación de recaudación cercana a los 25 millones de euros. Son bienes en todo caso infrautilizados que no prestan servicio alguno, que están dispersos con respecto a la conselleria a la que pertenecen, o que tienen necesidad de importantes reformas. Todos estos argumentos, en mi opinión y en la de mi grupo parlamentario, aconsejan su venta; generan unos gastos que no tienen utilidad social alguna.

Y así, conforme a los principios de eficacia y eficiencia en el funcionamiento de la administración y de racionalidad en el gasto de dinero del contribuyente, estas medidas que ahora se proponen son necesarias, repito, y oportunas. No podemos gastar lo que no tenemos, y no podemos seguir manteniendo y malgastando aquello que no presta un efectivo servicio público al interés general. Esta racionalización del patrimonio no es únicamente objeto de la subasta de inmuebles, dicho sea de paso el más transparente de los procedimientos públicos, sino de una efectiva racionalización de los recursos y su puesta en valor para el efectivo interés general.

Miren, un ejemplo: el último plan de alquiler 2012 que presentó el conseller Company el mes pasado en mi opinión es un ejemplo de racionalización y de eficiencia al interés general. El IBAVI tenía hasta ahora más de 400 inmuebles vacíos que por la crisis no habían podido salir al mercado y venderse, inmuebles que hasta la fecha sólo generaban gastos, gastos de mantenimiento, y que tampoco generaban beneficio alguno para los ciudadanos. Pues bien, ahora esos inmuebles pasarán al mercado del alquiler y además con rebajas del 20% del precio con respecto a la legislatura anterior, y si con el pacto el plazo de ejecución de estos inmuebles para su venta era de entre seis y doce meses, ahora también se ha reducido hasta un máximo de 30 días, y habrá 150 viviendas a una renta de 150 euros al mes

para los más desfavorecidos en régimen de alquiler. Ésta es la diferencia de medidas entre un gobierno y otro, señorías.

Y siguiendo con las medidas de racionalización del gasto del Govern Bauzá, en este caso en lo que respecta a alquileres, hoy se gasta 1.012.000 euros menos que en 2011 en alquileres que ya se han resuelto en las consellerias de Presidencia, Vicepresidencia Económica, Educación, Turismo, Salud, Agricultura y Administraciones Públicas. Es decir, todas las administraciones de este gobierno en menos de un año ya han ahorrado más de 1 millón sólo en alquileres. Esto es aproximadamente el 25% del presupuesto del pacto para estos fines en la legislatura anterior. Pero el Govern no se ha parado ahí; también se han renegociado las rentas de los alquileres que se pagan mensualmente con un ahorro de 85.234 euros al mes, es decir, cerca de otro millón de euros al año, rebajando de media más de 3.000 euros los alquileres mensuales que paga la comunidad autónoma.

Pues bien, señorías, yo creo que ésta es la vía, sinceramente, que debemos seguir: la racionalización del gasto superfluo en la administración para la conservación de lo que hoy es imprescindible. Por eso presentamos esta PNL y la sometemos a su consideración para que esta cámara reconozca la labor imprescindible de eficiencia en la gestión del patrimonio público.

Yo espero que no hagan ustedes de este debate un pleito, yo les he expuestos humildemente nuestros argumentos y acabo pidiéndoles que apoyen el texto. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. Aquesta és una proposició no de llei en què el Grup Popular podria trobar també el suport del nostre grup. Aplicar polítiques de racionalització en la gestió d'immobles que són de titularitat de la comunitat autònoma, bé de l'administració general, bé de les entitats del sector públic que s'hi vinculen, tant en règim de lloguer com en propietat ha de ser un objectiu del Govern de les Illes Balears que nosaltres podem compartir plenament.

L'objectiu de reducció de la despesa en lloguers que poden prescindibles ja va ser un objectiu perseguit també durant la legislatura passada, com també ho va ser l'avanç en matèria de no-dispersió dels serveis que afecten els ciutadans. De fet si consulten les dades que consten a la direcció general competent en matèria de patrimoni es pot comprovar que l'etapa expansiva de lloguers se produí en aquesta comunitat autònoma entre 2003 i 2007, amb un total de 65 altes de lloguers en aquell període, altes compensades únicament per 13 baixes, 10 de les quals es dugueren a terme ja en 2007; més concretament en 2003 es tramitaren 14 nous lloguers sense que es produís cap baixa; en 2004, 23 nous lloguers únicament amb una baixa; en 2005, 13 nous lloguers únicament amb dues baixes; i en 2006, 9 lloguers més sense cap baixa. La situació comença a canviar en 2007, en què es tramiten 6 lloguers nous però es fan 10 baixes, i entre 2008 i 2011 es tramita un total de 33 noves altes però són compensades per 76 baixes.

La quantia anual destinada a lloguers va passar de ser en 2003 de 2.580.000 euros anuals a 5.570.000 euros en 2007, més del doble en una sola legislatura.

L'inici de la reducció de la quantia de despesa de lloguers es va produir durant la legislatura passada: de finals de 2007 al 2011 la despesa total se situava en 5 milions d'euros, 5.090.000, una quantitat que es troba per sota de la despesa de lloguers de l'any 2006; es va situar entre 2005 i 2006, per ser més exactes; les dades són a la Direcció General de Patrimoni, competent en matèria de patrimoni, i són molt objectives.

En qualsevol cas felicitem el Govern si ha aconseguit encara reduir-la més, perquè certament la quantia de 5 milions d'euros ben segur que podria continuar baixant aplicant polítiques de racionalització en la gestió dels immobles, tant en règim de lloguer com en propietat, cosa que, com hem dit, és un objectiu que el nostre grup pot compartir perfectament.

No podem obviar el fet que la despesa de lloguers és una despesa de capítol 2 i per tant una despesa corrent, i 5 milions d'euros en lloguers, 4 ara, continua essent una despesa molt elevada per a les arques públiques, encara que s'hagi duit una reducció important, inicialment la legislatura passada i continuada, sembla ser, en aquesta. Sí que és cert, i s'ha de dir, que una part d'aquesta despesa en lloguers realment després es converteix en patrimoni de la comunitat autònoma, en la mesura que alguns dels lloguers s'han formalitzat amb l'empresa CAIB Patrimoni, que és una entitat del sector públic autonòmic que du a terme l'adquisició dels immobles i després els lloga a l'administració general. En aquests casos, tot i que s'instrumenta per mitjà d'un lloguer, no és una despesa a fons perdut en la mesura que aquests pagaments serveixen després per integrar al patrimoni de la comunitat autònoma, això sí, a través de l'ens instrumental, però la propietat continua essent pública.

Vostès diuen en el seu pla de reequilibri que han elaborat un inventari de béns que formen part del nostre patrimoni amb la finalitat de posar-los a la venda. En el pla d'equilibri ens parlaven d'uns ingressos al voltant dels 11,3 milions d'euros; avui ens ha parlat d'una primera passa de 5 milions i una segona que augmentaria; ens parla també d'un inventari -no sé si ho he entès bé- de 25 edificis. Reconeixem també en el seu pla de reequilibri la incertesa d'aquesta mesura, i a nosaltres també ens

genera incertesa, ens genera una mica de preocupació en la mesura que hi ha molts d'exemples de polítiques no sempre adequades en matèria de patrimoni.

Certament entenem que s'ha de dur a terme una política de concentració de serveis en grans edificis, a ser possible; una política de racionalització de la despesa pública, perquè la concentració permet abaratir costos, com ara seguretat, neteja o manteniment, i entenem que això ens permetria reduir lloguers. Però no els podem donar un xec en blanc, no podem aprovar a cegues o donar un suport a cegues a aquesta proposició no de llei. Podem mostrar aquí el nostre suport a la idea de racionalitzar aquesta política, però hem de fer una abstenció preventiva en relació amb el redactat concret d'aquesta proposició no de llei. Podem pensar que aquests 25 immobles dels quals vostès parlen són realment prescindibles, però per poder-hi donar suport necessitam saber de quins 25 immobles estam parlant.

Certament consideram que hi ha d'haver una sèrie de límits, a més, a la possibilitat d'alienació de béns patrimonials. Un d'ells ha de ser necessàriament el que vostès indiquen a la seva proposició no de llei: les mesures de racionalització no han d'afectar a la prestació dels serveis públics per als ciutadans. Però sempre hem de tenir en compte que les decisions d'alienació, de cessió o de lloguer han de ser assenyades i han de ser presidides pels principis d'objectivitat dels interessos generals, i necessitaríem un text molt més concret per poder donar suport a la seva proposició no de llei. Entenem que la proposta que vostès ens fan és massa genèrica. Les vendes de patrimoni s'han de fer amb molt de seny, i allò que no es pot permetre és que finalment ens trobem que hem venut les cases per anar de lloguer.

Cert és que en el context actual de manca de liquiditat s'ha de poder considerar adient la venda d'alguns immobles. Per exemple vostès ens parlen -s'ha aprovat la setmana passada- de la possibilitat de vendre, d'alienar una sèrie de solars en el Parc Bit. Podem estar-hi d'acord. També hem vist que han aprovat l'alienació o la venda de l'edifici de Can Fàbregues. Som conscients d'aquests moments, en què no tenim recursos que ens permetin rehabilitar aquest edifici i la posterior utilització com a edifici públic; ens dol, certament, i ho he de dir aquí, perquè suposa perdre la possibilitat de mantenir dins el patrimoni de tots els ciutadans de les Illes Balears un edifici declarat bé d'interès cultural, un edifici BIC que com a tal està jurídicament protegit i considerat com a patrimoni històric de les Illes Balears.

I el que voldríem per a un edifici emblemàtic com aquest és una rehabilitació i posterior destinació a qualche servei públic, com ara per exemple la Direcció General de Cultura o un museu, totes les comunitats autònomes tenen museus de belles arts gestionats per les acadèmies, nosaltres no en tenim, aquest seria un edifici molt adequat. Posats a somiar, tal vegada podríem proposar-los que intentin convèncer l'Estat i, més concretament, el Ministeri de Justícia, perquè ens ho compri, amb la qual cosa aconseguiríem la liquiditat, i es rehabiliti i es destini, per exemple, a l'Audiència Provincial, que necessita amb urgència, tothom ho sap, disposar d'un edifici, i si és un edifici emblemàtic, patrimoni de la comunitat autònoma, seria molt millor.

En qualsevol cas som conscients, som conscients de les dificultats actuals per dur a terme aquest tipus d'inversions i entenem que es plantegi la possibilitat de venda d'aquest edifici. Però no convé descartar cap altra possibilitat, atès que a un moment de contracció del mercat immobiliari la venda d'aquest edifici potser no sigui tan senzilla i el que no podria ser acceptable és que es vengués a un preu massa baix.

Fa poques setmanes, i a preguntes d'un diputat del Partit Popular, el conseller d'Administracions Públiques va reconèixer en aquesta seu que la venda de l'edifici de Palau Reial, aquest que tenim veïnat paret per paret amb aquest parlament, difícilment seria rendible des del punt de vista econòmic, va exposar les dificultats que suposaria. Doncs bé, el que s'ha de fer és utilitzar aquest espai, situat entre edificis públics, per òrgans o serveis que actualment estan en lloguer en edificis de propietat privada; n'hi ha molts d'exemples, se m'ocorre ara mateix el del Consell Consultiu, que també té una ubicació inadequada.

En definitiva, i per acabar, el meu grup no els donarà suport a aquesta proposició no de llei, però tampoc no votarà en contra, ens abstendrem perquè sabem que en molts casos hi ha moltes diferències entre les seves polítiques i les nostres en matèria de patrimoni, però tenim l'esperança que les polítiques de racionalització i gestió a què fa referència la seva proposició no de llei es duguin a terme amb seny, presidides amb l'objectiu de reduir la despesa en lloguers, que poden ser prescindibles, i pel principi de concentració dels serveis, atès que aquesta mesura serveix també per reduir despeses públiques. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc, bé, nosaltres d'entrada ja li apuntarem que sí, que nosaltres no hi veim inconvenient en aprovar aquesta proposició no de llei. Podem compartir les prevencions que s'apunten respecte de decisions concretes que es puguin adoptar a partir de la seva concreció, però el text, que és al que donam suport, apunta a elements als quals és evident, jo crec que en molts de sentits tots hi estam d'acord, fins i tot, ja dic, amb la prevenció que s'ha fet sobre la seva execució el Grup Socialista i que és que allò de què es pugui treure un millor profit es faci, que no afecti la prestació de serveis -aquí també nosaltres hi posaríem l'èmfasi que tampoc no suposi allunyar, per tant, els serveis als ciutadans, evitar la dispersió, ja es diu-, per tant, si és una política de racionalització, com s'ha dit, no és ni de dretes ni d'esquerres, jo crec que després les decisions concretes de considerar si una cosa és o no prioritària aquí ens hi podem trobar, si convendria que aquell servei es mantengui o desaparegui, en aquest punt ja ens distanciaré, si es donés el cas.

Com s'ha anat apuntant, ja hi va haver una obsessió, es dispara la despesa de lloguers com vostès saben del 2003 al 2007, en bona mesura per una sèrie de decisions, però també perquè creix la comunitat, jo crec que hi ha decisions molt discutibles, però n'hi ha d'altres que són de pur creixement, i ara no hi entraré per no anar a discutir ni entrar en disquisicions d'aquesta mena; sí que és que a nosaltres ja ens va sorprendre i ara amb les dades que se'ns apunten, precisament el debat de pressuposts, que el pressupost del 2012 preveu una despesa en lloguer d'edificis, l'Administració general de la comunitat autònoma, de 7.300.000 euros, que és 1 milió més de la liquidació que teníem de l'any 2010, de la liquidació que teníem de l'any 2009, que, com s'ha apuntat, són semblants les liquidacions dels anys de la primera legislatura, del 2003-2007, precisament perquè hi ha modificacions, maldament hi hagi pugues i maldament es facin altres elements. Parl d'Administració general de l'Estat, de la comunitat, sabem que després hi ha totes les empreses públiques, n'he fet una tasca agregada, però em va sorprendre aquest punt que l'increment del lloguer d'edificis es veurà amb les mesures que ara calguin, si aquella previsió pressupostària del 2012 doncs no caldrà aplicar-la.

En qualsevol cas, l'altre element que sí que per ventura donaria garanties és, com preveia tota la normativa d'urbanisme, però que no s'ha arribat a fer a la comunitat autònoma, que és crear el patrimoni municipal del sòl, ni els consells ni el Govern no han creat el patrimoni municipal; per tant, per tenir una garantia que a què es dedicaran els recursos que provenen, sobretot els que provenen de la urbanització, tipus com poden ser ara mateix els del Parc Bit, però bé, en qualsevol cas la situació és realment necessària de liquidar, de tenir líquid, que podrem anar estudiant cada un dels casos que es pretenguin.

S'apunta també, per exemple, anar desviant cap a lloguer el patrimoni que té l'IBAVI. Jo crec que és una bona política de principi, però també hi ha molts d'edificis que, per ventura havent perdut la seva funció administrativa, també podrien tenir aquest paper de lloguer d'edificis perquè el moment, com vostès saben, és molt difícil, el tema de garantir un dret a l'habitatge als nostres ciutadans és de cada vegada més apressant, i malgrat hi hagi un patrimoni immobiliari enorme no utilitzat, no és a l'abast de moltíssims ciutadans que tenen autèntiques dificultats, basta veure el nombre de desnonaments que vivim al país. Per tant, l'administració té un patrimoni immobiliari que el pot destinar, no tot serà susceptible de ser-ho, però que pot també tenir aquest vessant social, és aquesta tan important o més com qualsevol que es podrà atendre a través de la venda d'aquest patrimoni.

Però insistesc, avui no vull ni qüestionar cada un dels aspectes, el ponent tampoc no ho ha fet, pràcticament no ha entrat en els exemples, i com que la idea és general jo quasi he d'estar més per dir que per ventura el temps hagués tengut més utilitat amb un altre tema.

Respecte d'algun sí que ja que el vull apuntar perquè, per exemple, el conseller ens va fer arribar alguns dels immobles que es volien vendre, ja ens n'ha sorprès un com era el de Sa Coma d'En Vidal, que vostès saben que és una finca que es va comprar amb l'ecotaxa precisament per fer el senderisme, per fer les rutes de la pedra en sec, està dins la gran ruta, pos un exemple, n'hi podria haver d'altres, i la veritat és que una cosa, una iniciativa positiva de la desestacionalització dins la Serra de Tramuntana, a espais públics, pretendre ara descapitalitzar-nos amb aquest tipus de finques estratègiques no hi estariem d'acord.

És una resposta parlamentària, no és un programa publicat en el butlletí oficial, per tant en aquest moment ens trobam que cada cosa té el seu curs, i per tant, com que avui tampoc ni tan sols no qüestionam les que varen sortir publicades sinó estrictament la idea que ha d'acompanyar aquest tipus de tries, i ens sembla adequat el text que ens planteja el Grup Popular, li votarem a favor. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. Sr. Fidalgo, vol fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Aguiló, me sorprende muchísimo su decisión y su abstención preventiva, vamos a acuñar un nuevo término, abstención preventiva, muy bien. Pues mire, yo le voy a decir algo: usted dice que no está de acuerdo con la redacción del texto, ha tenido usted oportunidad de plantear una alternativa desde su grupo parlamentario a la redacción que nosotros presentamos y no lo ha hecho, en cambio dice que se va a abstener, como medida preventiva, por las posibles faltas y perjuicios que pueda generar esta decisión a los intereses generales de la comunidad.

Igualmente alega usted desconocimiento de cuáles son los inmuebles y cuáles son las circunstancias en las que se van a subastar, cosa absolutamente increíble, cuando están publicados en el BOIB, como acuerdo del Consell de Govern del pasado 18 de mayo, y cuando aparecen en un listado que igualmente consta en la Dirección General de Patrimonio, Contratos y Obras Públicas de esta comunidad autónoma. Sra. Aguiló, yo creo que debería usted hacer su trabajo y defender las propuestas y los argumentos, en todo caso, de su grupo político, con un mínimo de coherencia porque, entre otras cosas, su partido, en otras comunidades autónomas en las que gobierna, está haciendo precisamente ejercicio de esta racionalización de bienes de la administración. Entonces es difícilmente entendible cuál es la postura de su grupo político cuando sube a esta tribuna, como siempre, a tirar la piedra pero no a hacer

propuesta alguna, cosa que probablemente los ciudadanos y sus votantes lamentan.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Quiero agradecer al grupo del PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca su voto a favor con respecto a esta proposición no de ley porque creo que es de recibo y creo que, además, sirve a los intereses generales de la comunidad autónoma.

Y retomo, con el Grupo Parlamentario Socialista, diciéndole que, Sra. Lourdes Aguiló, su partido, cuando estuvo en el Gobierno, precisamente no hizo una gestión irreprochable del patrimonio público en la comunidad autónoma; le recomiendo vívamente que lea el informe de la Sindicatura de Cuentas en lo relativo a lo que hizo su partido con CAIB Patrimonio y con el IBAVI.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petit aldarull)

Yo no me voy a extender, le recomiendo que vaya a la página 123 y que lo mire, porque el *pacte* compró 392 inmuebles a promotores privados, gastó 60 millones de euros, dejó 20 millones de euros de deuda más al IBAVI. Tiene usted dos informes de legalidad en contra en ese sentido de la gestión del patrimonio público de la comunidad autónoma.

Sra. Aguiló, no venga usted a dar lecciones al Partido Popular sobre cómo se tiene que gestionar el patrimonio público.

(Remor de veus)

Hoy ha tenido usted una oportunidad de venir a esta cámara a hacer el ejercicio principal para lo que creo que estamos todos los parlamentarios, que es servir al interés general de esta comunidad autónoma, usted no sólo no lo ha hecho sino que ni siquiera ha sido capaz de plantear iniciativa alguna. Yo creo que es una triste noticia, pero por sus hechos, en todo caso, los conoceréis, es una pena y esperamos que en nuestra próximas proposiciones no de ley tengamos la oportunidad de convencerle a usted y a su grupo político. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passam a votar. Votam.

38 vots a favor; cap en contra; 19 abstencions.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS